Milliyet
ÇOCUK
27 Ekım 1980 ● Sayı: 43 ● 20 Lira

Bir çizgi-romanın tamamı
SONSUZ KAÇIŞ

BENİ DE!

TEMEL REİS

VÜCUDUNA SOR!

KABASAKAL'I BULUP, KAVGA ETMEK İSTİYORUM.
BU ÇOK KÖTÜ... SAÇMA TUTKULARINI KONTROL EDEMİYOR MUSUN?

BÖYLE BİR ŞEY MANTIK DIŞI...
ANLAMADIM?

AKLIN, VÜCUDUNUN HAREKETLERİNİ KONTROL ETMELİ.
BENİ HOR GÖRME!

BÜTÜN YAPTIĞIN İŞ VÜCUDUNA KABASAKAL'I DÖĞMESİNİ SÖYLEMEN
?

VÜCUDUNUN AKLINI DİNLEMESİNİ SAĞLA.
HAKLISIN SAFİNAZ.

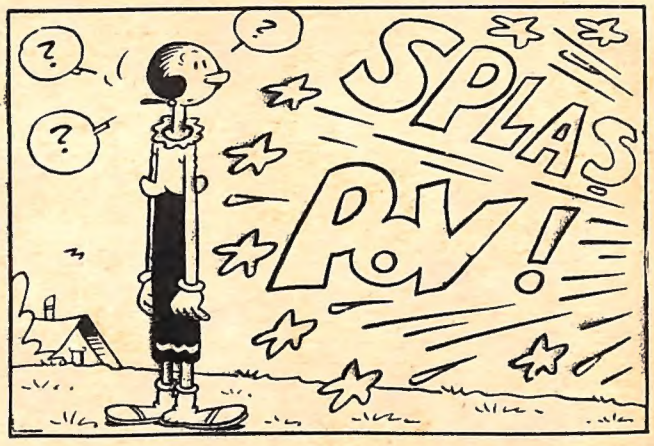
SPLAS
PUY!

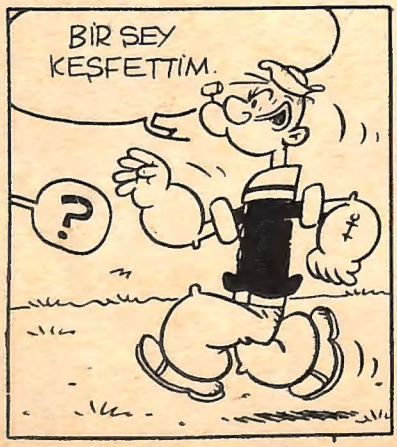
BİR ŞEY KEŞFETTİM.

VÜCUDUM BAZI ŞEYLERİ ZOR DUYUYOR.
BUD SAGENDORF

BİZDEN SİZE

SEVGİLİ okurlarımız, sanırız dergimizdeki değişikliği sevdiniz. Sizlerden gelen mektuplar, bunu ortaya koyuyor. Bazı arkadaşlarınızın değişik, dilek ve önerileri var; bunları da gözönünde bulundurarak, dergimizi bundan böyle bu doğrultuda yönlendireceğiz.

GÜLMECE sayfamız sandığımızdan da daha büyük bir ilgi gördü. Arkadaşlarınız kendi yaptıkları karikatür ve derledikleri fıkraları göndermişler. Çok sevindik. Ama yine önemle üzerinde durmak istiyoruz; tüm ürünler sizin emeğiniz olmalı, başkalarından alıntı yapmak, hem yanlış hem de çirkin bir şey. Bu yüzden kendi derlediğiniz ürünleri merakla bekliyoruz.

TÜRK Kültürünü Aydınlatanlar, dizimiz bu hafta Mevlâna ve Mevleviliği işliyor. Bu sayfada ayrıca, bu konuyla ilgili hiç bir yerde yayımlanmamış, iki belgesel fotoğraf göreceksiniz. Okumayı unutmayın!

İKİ sayıdır, Amerika'nın ünlü çocuk yazarı: James Thurber'den öyküler yayınlıyoruz. Bu sayıda ondan iki öykü sunuyoruz. Bunları okumayı sakın unutmayın. Çünkü bunlar çocuk edebiyatının çok önemli ürünleridir.

BU haftaki öykümüz, değerli yazar, Tarık Dursun K 'dan; "Otobüsüm Kalkıyor". Masalımız da: Aydın Hatipoğlu'ndan, "Doğa Ana ve Adem"... Bunun yanısıra "Mini-poster sayfamızı ve, "Her Telden" sayfamızı yazısı ve resmiyle Kemal Sunal süslüyor. Gelecek hafta yine sizlerle olabilmek dileğiyle, sizleri derginizle başbaşa, güzellik ve bilgelik dolu bir hafta dileriz. Hoşçakalın.

Milliyet
ÇOCUK

Pazartesi günleri yayımlanır
27 ekim 1980
1980/Sayı 43/Sıra 387

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş adına
AYDIN DOĞAN

Genel Yayın Yönetmeni
TÜMER ARGIN

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET GAZETESİ
Nuruosmaniye Cad. No: 65
Cağaloğlu-İstanbul

Abone ve satış için
Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu-İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL.
Uçakla
1 yıl: 1092 TL.
6 ay: 546 TL.

Yabancı ülkeler için ayrıca
posta ücreti eklenir.
Dizgi
Milliyet Gazetesi
Baskı
Milliyet Ofset Tesisleri
Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL.
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL.

OKURUN SESİ

(Çocuklar, bundan böyle bize gönderdiğiniz mektuplarda, isim ve adreslerinizi açık bir biçimde yazarsanız, elimizden geldiğince sorularınızı yanıtlayacağımızı, ve kişisel sorunlarınıza da bir açıklık getirmeye çalışasağımızı sizlere bir kez daha duyururuz.)

SEMİH CAN (Eskişehir): Derginizi çok beğeniyorum. Ama biraz da çalışan çocukların sorunlarına, dileklerine eğilemez misiniz? bunları yaparsanız çok sevinirim.

Sevgili okurumuz, zaman zaman çalışan arkadaşlarınızla ilgili yazılar yayımlıyoruz. Ama siz bu konuda bize bir açıklık getirir ve istek ve dileklerinizi bize yazarsanız biz de elimizden geldiğince size ve arkadaşlarınıza yardımcı olmaya çalışırız.

BOZKURT AYDINOĞLU (Ankara) Derginizi daha uzun yapıp, çizgi romanlara daha çok yer verir misiniz?

Siz de biliyorsunuz. Dergimizde en kapsamlı bölüm çizgi romana ayrılmıştır. Bunu biraz daha büyütürsek, başka arkadaşlarınıza haksızlık etmiş olmazmıyız. Ne dersiniz?

TANSEL YALÇINKAYA: Poster vermenizi, Polis Dosyasını, Yuki'nin tekrar yayınlanmasını ve Çizgi roman dergisinin daha büyütülmesini rica ediyorum.

Tansel kardeş, sizin de gördüğünüz gibi yeni sayılarımızda poster vermeye başladık "Polis Dosyası ve "Yuki"yi biz de gelecek sayılarımızda tekrar yayınlamayı düşünüyoruz. Ama bu konuda karar okurlarımızın tümünün sizinle aynı görüşü paylaşması ile gerçekleşebilir. Çizgi romanla ilgili yanıtımız Bozkurt arkadaşımıza verdiğimiz gibi.

UFUK KESİM (İstanbul): Lise ve orta okulllarla ilgili bilgili yayınlarsanız sevinirim.

Bizi bu konuda aydınlatırsanız dileklerinizi gerçekleştirmeye çalışırız.

UZAY ÇOCUKLARI

UZAY ROBENSONU

ÇEVREDE BİTKİLERDEN BAŞKA BİR ŞEY GÖRMEDİK.

EVET... KOŞAN YÜRÜYEN, KOLLARINI OYNATAN CANLILAR YOK BURADA...

BEN NECİYİM PEKİYİ?.. KOLLARIMI OYNATIYORUM.

KOŞUYORUM, ZIPLIYORUM.

ÜSTELİK AĞAÇLAR YEMİŞLERİNİ KENDİLERİ KOPARIP VERDİLER. BU KADAR DALGIN YARATIKLAR GÖRMEMİŞTİM.

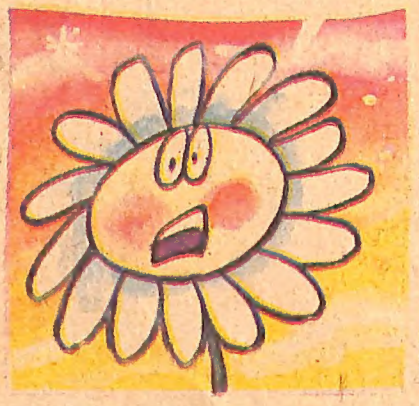

KIYIYA VARIR VARMAZ SUYA DALACAĞIM.

SAKIN HA! SAKIN YAPMA ÖYLE BİR ŞEY.

OF!.. BAŞIM.

ŞUNLARA YETİŞİP UYARAYIM. HEY, GİRMEYİN... GÖLE GİRMEYİN!..

YETİŞMELİYİM, ONLARA YETİŞMELİYİM. BAKIN BURAYA BAKIIIN!

İŞTE GELDİK!

BAK, BİR DE IRMAK VAR.

BU KADAR GÜZEL BİR ASTEROİD DÜŞÜNEMEZDİM.

BEN DALIYORUM ABLA.

AMA UYGAR, İYİCE TANIMIYORUZ BURAYI.

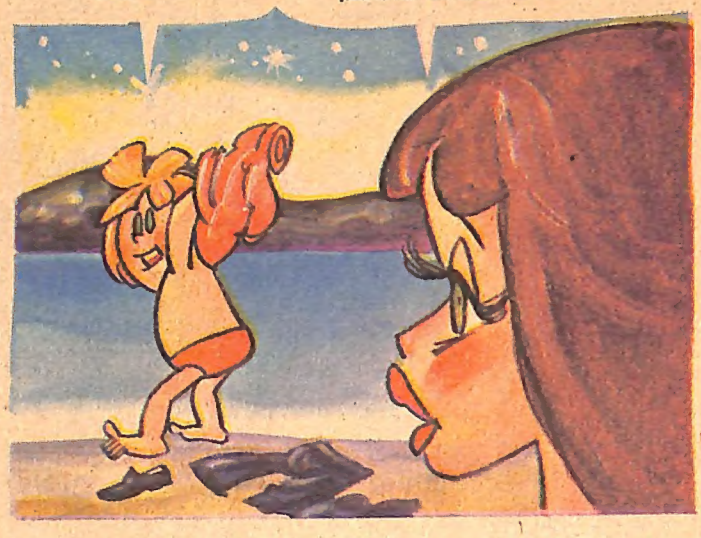

ÇEKİNİLECEK BİR ŞEY YOK. SUYUN DİBİNDE YILLARCA YAŞAYABİLECEĞİM HAVA TÜPLERİ VAR BURNUMDA. ÜSTELİK VÜCUDUM HER TÜRLÜ BASINCA VE DIŞ ETKENLERE KARŞI KORUNAKLI...

GENE DE DİKKATLİ OL!

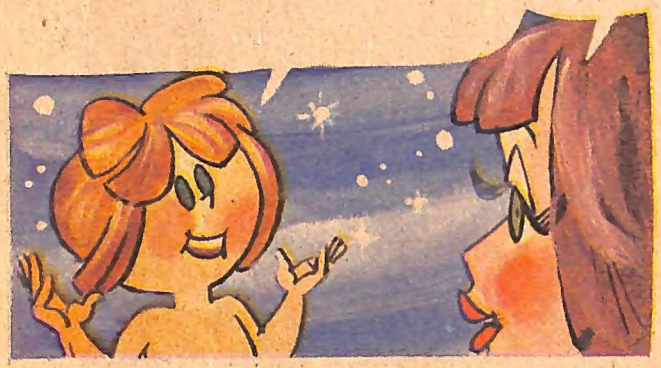

BU KÜÇÜCÜK DÜNYAYI ÇOK SEVDİM.

KEŞKE BİZİMKİLER DE YANIMIZDA OLSAYDI.

ÇİÇEĞİN NEREDE ABLA?

BİLMEM, KOŞARKEN DÜŞMÜŞTÜR.

HEEY...HEY! DURUN GİRMEYİN GÖLE!..

AH... BOŞUNA BAĞIRIYORUM. İNCECİK. SESİMİ BU KADAR UZAKTAN NASIL DUYSUNLAR.

AYAKLARIM DA MİNİCİK. ONLAR DEV ADIMLARIYLA ÇOKTAN GÖLE ULAŞMIŞLARDIR. NE YAPSAM NE ETSEM DE HABER İLETSEM?

UYGAR DALALI ÇOK OLDU. BİR GİDİP BAKAYIM ŞUNA. SEN DE GEL İSTERSEN.

BU ROMANTİK YERİ ÇOK SEVDİM. SİZ DÖNENE KADAR OTURACAĞIM.

OH... İYİ YÜREKLİ CANLILARDI. ONLARA YARDIM ETMELİYİM. AMA YETİŞMEM OLANAKSIZ.

HÜÜÜ! ÜHÜ-ÜHÜ-ÜHÜÜ...

NEDEN AĞLIYORSUN PAPATYA KARDEŞ?

İYİ YÜREKLİ CANLILAR GÖLE GİTTİLER.

NE VAR BUNDA AĞLANACAK.

YÜZECEKLERMİŞ. GÖLE GİTTİLER.

YAZIIIK!.. ÇOK YAZIK. NEDEN ÖLMEDİN?

YETİŞEMEDİM. BİR ADIMDA YÜZ ÇİÇEK BOYU GİDİYORLAR. SESİM İNCECİK. DUYURAMADIM.

HIMM!... HEMEN TELSİZLE BİLDİRELİM.

NE DEMEK O?

HER ÇİÇEK YANINDAKİ ÇİÇEĞE SÖYLEYECEK. TÜM ÇİÇEKLER BİRLİKTE BAĞIRACAKLAR.

ÇİÇEK KARDEŞ, ÖTEKİLERE DE SÖYLE, İYİ CANLILAR GÖLE GİRMESİN. HERKES YANINDAKİNE DUYURSUN.

ANLADIM. İYİ CANLILARA DUYURALIM... GÖLE GİRMESİNLER.

ÇİÇEK KARDEŞLER, İYİ CANLILAR GÖLE GİRMESİN.

İYİ CANLILARI UYARIN GÖLE GİRMESİNLER.

AKILLI ÇİÇEĞİN UYARISIYLA HABER HIZLA YAYILMAYA BAŞLADI...

İYİ CANLILARI UYARIN GÖLE GİRMESİNLER.

İYİ YÜREKLİ CANLILAR GÖLE GİRMEYİN!..

İYİ YÜREKLİ CANLILAR GÖLE GİRMEYİN!..

İYİ YÜREKLİ CANLILAR GÖLE GİRMEYİN!..

YAZIK, UÇAN DAİRE GİTTİ. DEMEK ÖMRÜMÜ BURADA TAMAMLAYACAĞIM.

BİZDEN BIKTIN MI ROBENSON BABA?

SİZDEN BIKAR MIYIM HİÇ. AMA YURDUMU ÖZLEDİM.

AMA, BİZİ BIRAKIP GİDERSEN ÇOK ÜZÜLÜRÜZ, SENSİZ NE YAPARIZ?

BEN DE SİZSİZ NE YAPARIM BİLMİYORUM. BUGÜN ÇOK ÜZÜLDÜM, ÇOK YORULDUM. BİRAZ UYUYACAĞIM, UÇAN KEDİ...

İYİ UYKULAR ROBENSON BABA. BEN KESTİRECEĞİM...

OH, DÜŞÜMDE YURDUMU GÖRECEĞİM...

GÖL SAKINCALI, GÖLE GİRMEYİN. İYİ YÜREKLİ CANLILAR GÖLE GİRMEYİİİN!..

DEVAMI HAFTAYA

TARIK DURSUN K.'nın bir öyküsü:

OTOBÜSÜM KALKIYOR

BENİM adım yok, numaram var: 919... Bunu çok şaşırtıcı bir biçimde yazıyorlar, gördüm: Önce yukarıya doğru küçük bir sıfır yapıp, sağından aşağıya kuyruğunu çekiyorlar, oluyor size dokuz. Yanına, otobüs durak adlarını astıkları elektrik direkleri gibi uzun bir çizgi, bu da bir! O bir'in yanına yine küçük bir sıfır, sağından çekme bir kuyruk daha aşağıya doğru, tamam! Üçü yanyana gelince benim adım çıkıyor ortaya: 919!..

Ben bir otobüsüm. Garaj adını verdikleri kocaman, upuzun, hangar türü bir yerde gecelerimi başka otobüslerle birlikte geçiriyorum. Onların adları var. Her biri karnındaki motorunun markasıyla anılıyor Skoda gibi, Mercedes, Bussing, Man, İkarus gibi. (Bu İkarus'lar çok yeni, çiçeği burunlarında hepsinin. Yeri gelsin, onları da anlatırım sizlere.)

Benim de vakti zamanında bir adım vardı, sanıyorum. Ama anımsamıyorum şimdi. Çünkü, beni Rıfkı usta otobüs yaptı. Geçmişimde ne idim, nasıl otobüs oldum, bilemiyorum orasını.

Rıfkı usta, öbür ustalar gibi bir usta değil. Başka bir usta o. Konuşmalarından çıkardığım kadar, Anadolulu. Bu büyük kente sonradan göçüp gelmişler, çoluğu çocuğu ile. Ortaokulu bitirince babası, evlerine yardımı olsun diye bu Rıfkı ustayı bir oto tamircisinin yanına çırak vermiş. Çırak, bir ustanın eli ayağıdır, bilir misiniz? Gözü kulağıdır da. Bugünün ustaları dünün iyi çıraklarıdır. İşini, uğraşını bir güzel öğrenen çırak, gelecekte ustasının yüzünü güldüren bir usta olur. Rıfkı ustanın yanında çalışan bir sürü çırak var, onlara hep böyle söyler, ondan öğrendim ben de, size aktardım bunları.

Rıfkı usta çok becerikli. Bildiğim kadarıyla, bir gün, otobüs işletmesinin müdürüne çıkmış:

— Beyim, demiş. Geçenlerde yolum düştü, bizim otobüs mezarlığına gittim. Yığınla eski, hurda otobüs üstüste. Şunun şurası, bunun burası bozulmuş, yıpranmış, yerine yenisi konulamadığından olacak, bırakılmış öylece. Bir önerim var, ben diyorum ki; izin verin, şunların arasına bir gireyim, onu ondan, şunu şundan devşireyim, sonra tek tek bir araya getireyim onları, yeni bir otobüs yapayım size!

Müdür, inanmaz gözlerle bakmış Rıfkı ustaya:

— Aklın kesiyor mu, yani? demiş, sormuş.

— Beyim, demiş Rıfkı usta. Bir denesek ne yitiririz? Nasıl olsa hepsinin hayhayı geçmiş, vayvayı kalmış. Verin izin bana, mahçup olmam!

"Peki", demiş müdür, vermiş izni.

Bildiğim, mildiğim yok bir şeyi, haberim de yok, tabii. Rıfkı usta sıvamış kollarını. O becerikli, o kocaman elleriyle girişmiş işe. Günlerce, tek başına otobüs mezarlığında haşır neşir olmuş, altından girmiş, üstünden çıkmış. Karoserini ordan, kapılarını şurdan, motorunu burdan... Derken, ben ortaya çıkmışım.

İlk günlerimi anımsıyorum. Çirkin, itici, sevimsiz bir görünüşteydim. Görseniz, korkardınız benden. Her renkte boya üstümdeydi. Sağımsolum dökülmüş, kir pas içindeydim. Camlarım takılmamıştı. Otobüs denmem için bin tanık yetmezdi.

Ama sonra her şeyim değişti. Rıfkı usta camcıları getirdi, camlarım takıldı. Boyacılar önce tepemden tırnağıma macunladılar, ardından kırmızı sarı boyadılar. Karnıma takılan motorun her bir parçası Rıfkı usta ın elinden geçti. Günlerce torna tezgâhı başında ter dökündü, çalıştı da çalıştı. Her parçayı belki on kez denedi. Uymayanlarını elinde egeledi, düzeltti, her parçamı yerli yerine yerleştirdi.

İşlik yerinden garaja getirildiğimde o gün sefere çıkmamış ya da onarım için geri bırakılmış otobüslerin şaşkınlıklarını hiç unutmayacağım. Hepsinin farları yanıp söndü, ne yapacaklarını bilemediler.

İri kıyım bir Man:

— Bu da kim böyle? diye homurdandı.

Eski Skoda:

— Benim gözüm bir yerden ısırıyor, ama... dedi.

Göğsü Aslanlı bir Bussing:

— Hiç bir şeye benzemiyor. Kimbilir hangi ülkenin malı, dedi, başını çevirdi.

Körüklü bir İkarus, burunsuz bir Mercedes'e:

— Amma da kurumlu, diye fısıldadı fakat, ben duydum dediklerini. Güldüm.

Egzosundaki bir delik yüzünden harıltıyla konuşan bir Leyland, iyilikle:

— Hoşgeldin, kardeş! dedi. Sorması ayıp, sen neyin nesisin?

Öyle yumuşak, öyle içtenlikle sormuştu ki, hemen kanım kaynadı ona.

— Hepinizim, dedim. Hepinizden bir parçayı taşıyorum. Senden, Man'dan, Skoda'dan, Mercedes'ten. Yalnız o körüklü yeni İkarus'tan bir şeyim yok.

Dikkatle baktıklarında doğru söylediğimi anladılar.

— Camlar benden, dedi Man.

— Kapılara bakın, dedi eski Skoda. Benim kapılarım!..

Göğsü aslanlı Bussing:

— Motorunun sesini duydum garaja girerken, tıpkı benim çıkardığım sesi çıkarıyordu.

— Ah, dedi Leyland. Galiba içindeki koltukları da benden.

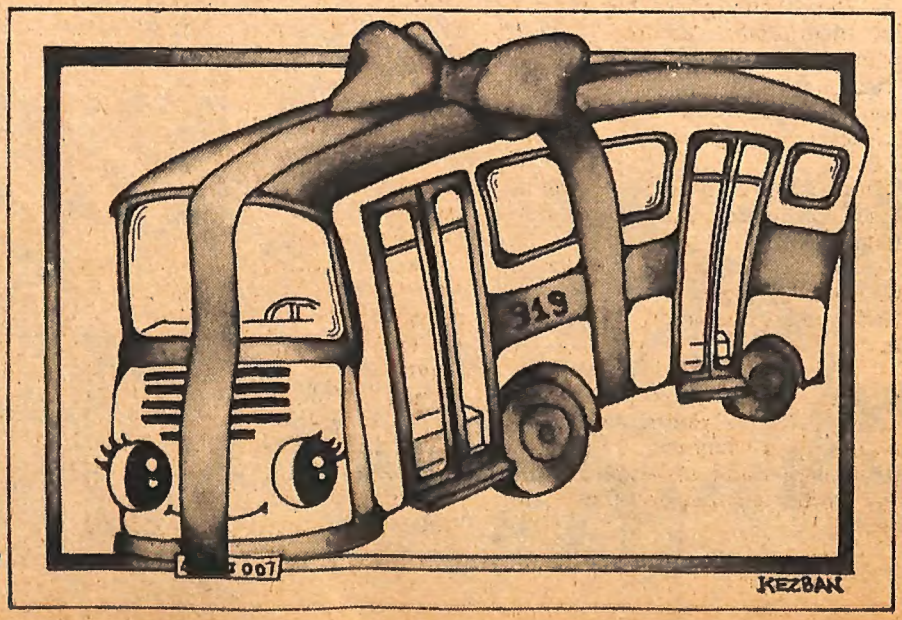

Resimler: Kezban Batıbeki

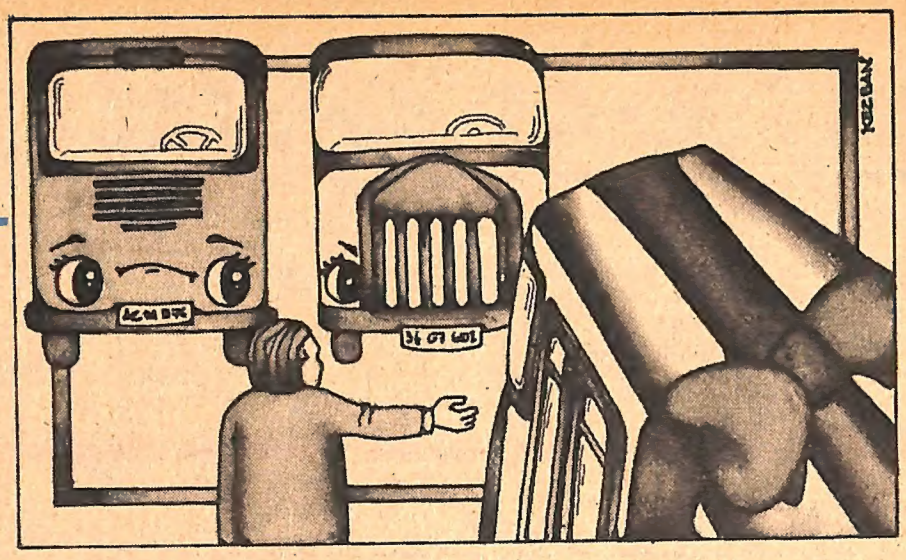

— Komuta tablası da ne kadar Mercedes'lerinkini andırıyor, dedi Mercedes.

Man farının birini bana çevirdi:

— Çok markalı bir otobüs olmuşsun, dedi. Peki, adın ne olacak bu durumda?

— Yok, dedim. Bana ad yerine bir numara verdiler.

Leyland kıkırdadı.

— O hepimizde olur, dedi. Ama, sabahleyin sefere çıkmadan, hareket memuru şoförlere, "Sen 311 Man'ı al!", "Sen, 846 Leyland'ı al!.." diye inler. Şimdi sana ne diyecekler, vallahi çok merak ediyorum..."

— Canım, onu bilmeyecek ne var? dedi Mercedes. Herhalde numarasıyla... Madem belli bir adı sanı yok, değil mi?

Körüklü İkarus hiç konuşmuyordu, köşesinde susmuş kalmıştı.

İlk deneme günümde otobüs işletmesinin önde gelen görevlileri ile genel müdürü de geldiler. Rıfkı usta yerinde duramıyordu. Sabah, daha gün ışımadan garajdaydı. İki yardımcısı da (şimdi adlarını anımsamıyorum) birlikteydiler. Sonra temizlikçiler geldi, sonra işlik yerinden boyacı Nuri usta. O da gelirken, iki yardımcısını getirmişti, ne olur, ne olmaz diye.

Hej si birden bin dikkatle gözden geçirdiler beni. Temizlikçiler sabunlu sularla dört bir yanımı yıkadılar. Camlarım silindi, pırıl pırıl oldu. Kuruyunca, Nuri usta, ufak tefek boya noksanlarını ince bir fırçayla yok etti. Şöyle bir arada geri çekildiler, beni süzdüler.

— Bence çok güzel bir otobüs oldu, dedi Rıfkı ustanın büyük yardımcısı.

Nuri usta:

— Eh, hayli göznuru döktük. Üstünde bunca emeğimiz var, olmasın mı? dedi.

Hareket memuru Hakkı Özkan'ın içi içine sığmıyordu. Kuşkusunu Rıfkı ustaya da açtı:

— Acaba yürüyecek mi, ne dersin Rıfkı usta? diye sordu.

Rıfkı usta güvenliydi. Başını salladı.

— Bak bir kez de... Hakkı Özkan. Saat dokuza geliyor. Nerdeyse gelir büyüklerimiz. Sonra mahçup olmayalım. Bir yürümezse...

Rıfkı usta güldü, dişleri pırıldadı.

— Görün bakalım da rahat etsin yüreğiniz...

Böyle dedi, bindi. Direksiyonuma geçti. Elleri terlemişti, saklamasına karşılık heyecanlıydı, tek soluktu.

Bir an durdu, gözleri ilerde bir noktaya takılı bekledi. Ardından elini kontak anahtarına atıp besmeleyle çevirdi.

Aynı anda marşıma bastı, motorum ateşlendi, damarlarımda dolaşan benzin motorun haznesine saldırdı. Bujiler, dişliler birbirini komutladı. Vantilatör kayışım döndü, dölentideki motorum, tek düze bir ses vermeye başladı.

Dışardaki bir avuçluk kalabalık Rıfkı ustayı alkışladılar. Hakkı Özkan, şoför yerinin penceresine dolandı:

— Hadi bir tur attır şu aslana, Rıfkı usta!.. dedi.

Rıfkı usta yatışmamıştı. Başıyla 'peki" dedi ona, debriyaj pedalıma bastı. Birinci vitesimi taktı. Derken sol ayağını yavaş yavaş debriyajımdan aldı, direksiyonu kavrayıp yolu verdi.

Tekerleklerim döndü, vücudumda bir ısınma duydum. Önler yürüyünce arkadakiler de hiç karşı koymadan onlara uydular. Rıfkı usta direksiyonu çevirdi, hemen vitesi ikinciye attı, rahatlattı beni. Yürüdüm, Leyland'ın, iri Man'ın, eski Skoda'nın, Bussing'in, Mercedes'le bunu havada, yeni körüklü İkarus'un yanından süzülür gibi geçtim, garajın dışına çıktım.

Rıfkı ustanın sesi ağlamaklıydı. Direksiyonumu okşadı severek:

— Aslanım, dedi. Hey aslanım! Aferin sana!.. Sana da, bana da, Nuri ustaya da, bizim çırak çocuklara da, Emine hanıma da... Hepimize aferin, başardık.

Genel müdürün sevinci görülmeye değerdi. Üç kez sarıldı sarıldı, öptü Rıfkı ustayı. Benim üzerimde kim çalışmışsa tek tek kutladı.

— Herkes binsin içine!.. Şöyle Atatürk alanına kadar bir gidip gelelim. Cümle âlem görsün, hadi! dedi.

Doluştular.

Direksiyonda yine Rıfkı ustaydı. Arkasındaki koltuğa genel müdür, yanına yardımcısı oturmuştu. Otobüs yarım olarak dolmuştu.

Çıktık yola. Motorum gürül gürül çalışıyordu. Tekerleklerim fır fır dönüyor, asfalt yolda yağ gibi kayıyordum. Yollar güzeldi doğrusu.

Mevsim?

Ah, sonbahardı. Atatürk alanına giden yolun iki yanı ıhlamur ağaçlarıyla süslüydü. Yaprakları sararmıştı ama daha dökülmemişti. Gökyüzü açık mavi, güneş ılıtıcıydı. İnsanların soğuktan korkuları yoktu hiç.

Ben yolumda giderken bir çokları durup bana baktılar. Yüzlerindeki şaşırmışlığın bir eşine garajdaki öbür otobüs arkadaşlarımda da rastladığımdan pek yadırgamadım.

Çocuğun biri, annesinin elinden kurtuldu, kaldırımın ucuna kadar gelip:

— Yeni otobüs! Yeni otobüs! diye bağırdı, el salladı bana

Rıfkı usta kornama bastı, tatlı tatlı öttüm o çocuğa.

— Güle güle! dedi, seslendi arkamdan.

Yolun bir yarısından geçen başka otobüslerin şoförleri bana korna çaldılar. Rıfkı usta da çaldı, karşılıklı selâmlaştık.

Atatürk alanını tam bir turladık, aynı yolları geçerek garaja döndük.

— Hepinize birer maaş ikramiye verdireceğim, çocuklar! dedi genel müdür. Kısa boylu, göbekli, sarı gömleğinin üstüne siyah bir boyun bağı bağlamış; gözlerinin içi gülen bir adamdı. Bunu hakkettiniz, çocuklar dedi. Sağolun!

Rıfkı usta başını önüne eğmişti. (Sonradan anlattı, biliyorum) İçinden ağlamak geçiyordu. Nedenini bilmiyordu ya, ağlamak istiyordu işte.

— Siz de sağ olun, beyim! dedi kısık bir sesle.

GÜLMECE SAYFASI

ZÜMRÜT RADON

SİZİN SAYFANIZ

MASUMLAR

Kral, günün birinde cezaevini görmek ister. Hücreleri gezerken hükümlüler hep aynı soruyu sorar:

-Nasıl oldu da buraya düştünüz?

Hükümlüler ağız birliği etmişçesine aynı karşılığı verirler:

- Masumum ben... Buraya yanlışlıkla düştüm...

Bir, iki, beş, on, otuz.. Hep aynı yanıt... Sonunda bir hükümlü:

- Ben, der, tam altı kişiyi öldürdüm.

Kral, hemen müdüre döner,

- Aman, der... Bu adamı hemen serbest bırakın... Yoksa buradaki masumların ahlâkını bozacak...

ELEŞTİRMEN KEÇİLER

İki keçi, Hollywood'un büyük sinemalarından birinin arkasındaki dar yolda geziniyordu. Birden, yolun ortasında güneşte pırıl pırıl parlayan bir kutu sinema filmi gördüler. Keçilerden biri, hemen kutunun üzerine atılıp, iştahla gövdeye indirdi. Öbürü sordu:

- Nasıl, hoşuna gitti mi?

Açlığı biraz bastırılmı olan keçi arkadaşını yanıtladı:

- Eh, fena değil. Ama kitabı daha iyiydi.

fkm ~ TEST

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİ

- Eğer 4. ya da 5. sınıfta iseniz,
- Okul derslerini testle güçlendirmek ve
- **Kolej Sınavlarına Katılmak** istiyorsanız

ÖNCE *ÜCRETSİZ* ÖRNEK KİTABIMIZI İSTEYİN, SONRA DA

ABONENİZİ YAPTIRIN.

Adresimiz: Halaskârgazi Cad. No: 272/3 ŞİŞLİ

Tel: 46 81 10
46 81 12

HALİT KIVANÇ SİZLERLE

DOSTLAR VEYSEL'İ UNUTMADI

İZMİR'den bir mektup aldım. "Özel kardeşler" imzalı. İfadelerinden ortaokul öğrencisi olduklarını sandığım kardeşler, mektuplarında isteklerini kısa ve özlü anlatmışlar. Şöyle diyorlar:

"Biz iki kardeş, ikimiz de halk ozanlarını çok seviyoruz. Hele Aşık Veysel'e bayılıyoruz. Ama elimizde yeteri kadar şiiri yok. Nerede bulsak not ediyoruz. Sizin bir TV programında Aşık Veysel'e ilgi gösterdiğinizi izledik. Dergideki köşenizde bir hafta Aşık Veysel'in birkaç şiirine yer vermenizi istiyoruz. Bizi kırmayın."

Sizi kırmak ne demek. Üstelik ben Aşık Veysel'e gönülden hayranım. Hem bu sayede büyük ozanı az tanıyan ya da hiç bilmeyen varsa, onlara da sevdirmiş oluruz. Ne var ki, Veysel'in birkaç şiirini tam basarsak, bu köşeyi değil, derginin kaç sayfasını doldurabilir. Onun için ben sizlere Veysel'in çeşitli şiirlerinden kısacık bölümler sunayım. Çeşitleme yapayım yani... İşte büyük halk ozanımız Veysel'in her biri altın değerinde, inci güzelliğindeki değişik şiirlerinden dizeler:

Aşık Veysel

Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşsün ben sac mıyım

.....

Sohbet etme kötü ile
Güreş etme katı ile
Gitme hırsın atı ile
Sakın hileden tuzaktan

.....

Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile döğmeyince kıt verdi
Benim sadık yârim kara topraktır

.....

Veysel sever ağaçları
Dalında öten kuşları
Orman yapar her işleri
Ormandaki varlığa bak

.....

Dünyanın en zengin aklını gördüm
Sermayesini sordum dedi ki okul
İnsanlara hizmet yaptığın yardım
Merhametim duygum dedi ki okul

.....

Yürü yavrum okuluna
Altın bilezik koluna
Hem kızına hem oğluna
İlim irfan yuvasına

.....

Bilenler bilir de, olur ya, belki bilmeyen vardır diye not edeyim: Değerli ozanımız Aşık Veysel çocukken hastalıktan, kazadan iki gözünü de kaybedivermiş. Dünyayı görmemiş ama hissetmiş, gönlünde yaşatmış. Elinde saz, çalmış, söylemiş. Büyük halk ozanı olmuş. Karanlık bir dünyada yaşadığı halde, etrafındaki dünyaya aydınlık şiirler saçmış. Sonra da gemiş ki Aşık Veysel:

Gün ikindi akşam olur
Gör ki başa neler gelir
Veysel gider adı kalır
Dostlar beni hatırlasın

.....

Gelin çocuklar, biz de diyelim ki şimdi:

Gün ikindi akşam oldu
Köşemiz hep Sen'le doldu
Rahat uyu Büyük Veysel
Dostlar seni unutmadı.

İleride yine fırsat bulursak bu büyük ustadan söz eder, başka dizelerini karşınıza getiririz.

AYDIN HATİPOĞLU'DAN **BİR MASAL**

Doğa Ana ile Adem

ADEM, doğanın en sevimli çocuğuydu. Doğa en güzel şeylerini ona verirdi. Yiyeceklerin en güzelini, kokuların en güzelini, görüntülerin en güzelini hep ona veriyordu.

Adem ne istese, daha istemeden, isteğini hazır buluyordu. Bu yüzden de hazır bulduğu bu güzel şeylerin değerini hiç bilmiyordu.

Doğa Adem'e havaların en temizini, oksijeni en bol olanını sunuyordu. Adem, bu temiz havayı soludukça içindeki oksijeni alıp, yerine karbon dioksit veriyordu. Doğa hemen ağaçlarına söylüyor, onlar Adem'in kirlettiği havayı hemen temizliyorlardı. Bunu seve seve yapıyordu doğa. Bu kez Adem ateşler yakıyor, dumanlarıyla, havayı daha çok kirletmek için elinden geleni yapıyordu.

Doğa suların en güzelini, en berrak olanını, en tadı güzel olanını, içinde balıkların keyifle yaşadığı, pırıl pırıl, şırıl şırıl akanını veriyordu Adem'e. Adem, bu sulardan içiyor, yıkanıyor, giysilerini yıkıyor, olabildiğince kirletiyordu suyu. Doğa hemen pınarlarından daha çok ve temiz su akıtarak kirlenen suların yerlerine daha temiz sular dolduruyordu. Bu kez, Adem bütün pisliklerini, çevresindeki tüm pislikleri zararlı maddeleri suya atıyor, doğanın temizlemeye çalıştığı suları daha da kirletiyordu.

Doğa en güzel çiçeklerini, en güzel kokularını veriyordu Adem'e. O bu güzel kokulu çiçekleri, koparıyor, çiğniyor, yok ediyordu. Ama doğa, hemen başka çiçekler yetiştirip, yok olanların yerini doldurmaya çalışıyordu.

Ağaçlarından en güzel, en tatlı meyvalarını Adem'e vermelerini istiyordu doğa. Adem meyvalarını yediği ağaçların dallarını kırıyor, gövdelerine çakısıyla adını yazıyordu. Ağaçlar, doğanın yardımıyla kırılan dallarını onarıyor, gövdelerinde açılan yaraları kapatmaya çalışıyorlardı. Bu kez Adem, ağaçları kökünden kesiyor, bu da yetmezse, ateşe verip tümünü birden yakıyordu.

Doğa, bazı hayvanları Adem'e yararlı olmakla görevlendirmişti. Adem, hayvanları hiç sevmez, onlara olur olmaz eziyetler ederdi. Durup dururken bir çoğunu öldürür, ölülerini akar sulara atardı. Doğa, hemen ölen hayvancıkların yerine yenilerini gönderir, Adem'in gereksinmesini karşılamalarını isterdi. Bu kez Adem, yeni gelenlerin tümünü yok etmek için elinden geleni yapardı.

Adem'in bu kıymet bilmezliği, doğayı çok üzüyordu, ama gene de bu şımarık çocuğun isteklerini yerine getirebilmek için doğa ana, gece-gündüz çalışıp didiniyordu. Günler, aylar, yıllar geçiyor, Adem, şımardıkça şımarıyor, doğa ana ise yoruldukça yoruluyordu.

Bütün yorgunluğuna karşın doğa ana Adem'in gözüne evreni güzel göstersin diye, bütün olanaklarını kullanıyordu. Ağaçlar, çiçekler, çimenler, kuşlar, dereler, denizler, hayvanlar, güneş, bulutlar, gökyüzü, hepsi olağanüstü bir uyum içinde güzel görüntüler çizmeye çalışıyorlardı. Ama Adem, önüne serilen bu güzelliklerin farkına bile varmadan yaşıyor, yaşadıkça da doğanın önüne serdiği bütün güzellikleri kırıp döküyor, yakıp yıkıyor, çiğneyip geçiyordu.

Artık doğa ana, Adem'in yıkıcılığına, yakıcılığına, pisliğine, değer bilmezliğine yetişemez olmuştu. Üstelik kızmaya da başlamıştı Adem'e. Bir türlü anlaşamamıştı kendisine yapılan iyilikleri. Hep almıştı, hep tüketmişti, hep yakmıştı, hep kırmıştı. Artık benden bir şey beklemesin Adem diyordu doğa ana. Ben, yapabileceğimi yaptım bugüne dek. Bundan sonra kendi yazgısıyla başbaşa bırakacağım onu, diyordu.

Adem, olan bitenin farkında bile değildi. O hoyratça yaşamaya devam ediyordu.

Önce içtiği suların biraz tozlu-topraklı olduğunun ayırdına vardı. İçeceği zaman mendiliyle süzerek içiyordu suyu, ama sonra yine kirletmeye devam ediyordu. Giderek suların dibi görünmez, içinde balıklar bile yaşayamaz oldu. Bu sırada dallarını kırdığı, kestiği, yaktığı ağaçlar da günden güne azalmaya başladı. Canı meyva yemek istediği zaman çok uzaklardaki ağaçlara gitmek zorunda kalıyor, onların da meyvalarını kolay koparmak için kökünden kesip öyle topluyordu. Ağaçlar azaldıkça kirlenen hava temizlenemez oldu. Her ateş yandıkça, her duman çıktıkça, her soluk aldıkça hava biraz daha kirleniyor ve temizlenemiyordu. Kirli hava gök yüzünü kara kurşun bir kubbe gibi karartmaya başladı. Bu yüzden güneş ışınları bile yeteri kadar Ademi ısıtamıyordu. O zaman Adem, daha çok ağaç kesiyor, daha çok ateş yakıyor havayı daha çok kirletiyordu. Bu koşullarda yemyeşil çimenler, ne renk renk kokulu çiçekler yetişebiliyordu. Git gide Adem'in çevresi kuru çorak topraklara dönüşmeye başladı. Doğal olarak, böyle havası kirli, güneşi az, otu olmayan, gölgesi olmayan, suyu pis yerlere hayvanlar bile uğramaz olmuşlardı.

Açlık, Adem'i fena halde düşündüren bir sorun olmuştu.

Bir zamanlar, türlü hayvanların kuşların, balıkların kolayca elde edilebildiği, tertemiz havasının insanın kanını temizlediği, ağaçların meyvalarla dolu olduğu, suların pırıl pırıl, şırıl şırıl aktığı bu yerler, artık yaşanmaz bir hal almıştı. Adem, zamanında değerini bilmediği bu güzel şeyleri, şimdi çok arıyordu ama, artık çok geç kalmıştı. Onu, doğa ana bile kurtaramazdı.

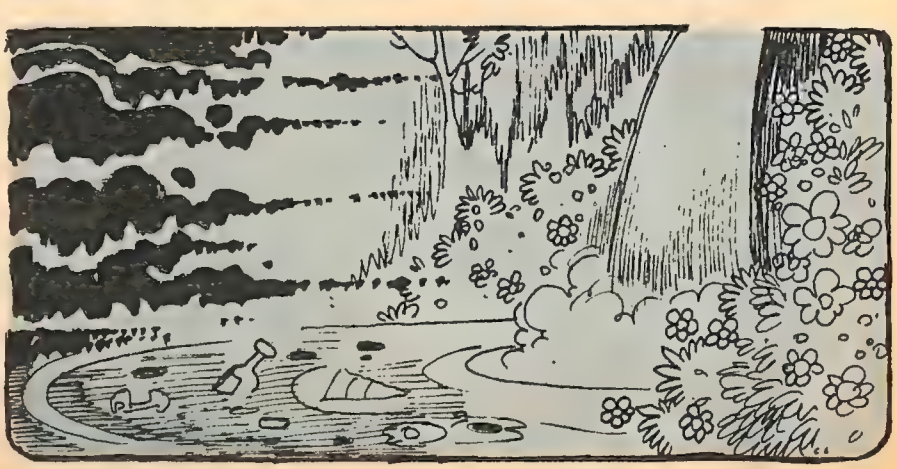

JAMES THURBER'den iki masal

TİLKİ İLE KARGA

Ağzından bir peynir parçasıyla bir dala konmuş olan bir karga bir tilkinin gözüne ilişti, sadece gözüne ilişse neyse, onun gagasındaki peynirin kokusunu da aldı:

—Eğer şu daldaki şahane tüneyişiniz kadar güzel bir ötüşle de ötebilirseniz siz benim gözümde en büyük şarkıcı olursunuz, dedi.

Tilkinin bunu söyleyişi boşuna değildi. Şimdi hatırlayamıyordu, ama bir gün bir yerde bir tilkinin bir karganın sesini öğerek ağzından peynir parçasını düşürüp afiyetle yediğini okumuştu. Fakat bu sefer iş hiç de öyle olmadı. Karga peyniri dikkatle gagasından pençesine alarak:

—Sizin çok kurnaz ama akılsız olduğunuzu söylüyorlar. diye cevap verdi, sonra herhalde sizin gözleriniz de pek iyi görmüyor galiba, çünkü ötücü kuşlar hep süslü şapkalar, renkli ve göz alıcı ceketler ve parlak yelekler giyerler ve bunların giydikleri şeyler hayli de pahalıdır. Bense düz kara bir elbise giyerim, ben eşsiz bir kuşum.

Sonra bir kırıntısını bile düşürmeden peyniri gagalamaya başladı.

Tilki ne miyoptu, ne de akılsız, kurnazoğlu kurnazdı:

—Elbette eşsizsiniz elbette sizin üstünüze yoktur, dedi. Şimdi sizi daha yakından gördükçe daha iyi tanıyorum. Siz gerçekten bütün kuşların en meşhuru ve en kabiliyetlisisiniz, sizin biraz kendinizden bahsetmenizi gönlüm o kadar isterdi ki, fakat ne yazık ki, karnım açlıktan zil çalıyor, onun için gitmek zorundayım.

Karga çabucak:

—Durunuz biraz, dedi, kahvaltımı sizinle paylaşabiliriz.

Sonra kurnaz tilkiye peynirden bir arslan payı ayırıp vererek kendinden bahsetmeye başladı:

—Direğinde bir karga yuvası olmadan denize açılan bir geminin sonu felâkettir dedi, geminin direkleri istediği kadar değişsin, kargama yuvasını tutan bir direk her zaman vardır. Dünyaya uçuşu ilk öğreten benim, sonra ben aynı zamanda harita yapıcıyım. Benim uçuşum iki nokta arasını en kısa mesafe haline getirmektedir ki bütün bilginler, mühendisler, geometriciler ve okul hocaları bunu bilmektedirler. Evet her türlü iki nokta arasını...

Böbürlenerek sözünü bitirdi. Tilki de:

—Evet, her türlü iki nokta arasını, bundan yediğim şu peynir gibi eminim dedi, Sonra benden esirgemediğiniz arslan payı için de sonsuz teşekkürler.

Karnı doymuş olduğu halde böyle söyleyerek kargayı aç karnına tünediği dalda yalnız başına bıraktı ve ağaçların arasına daldı...

ALINACAK DERS: BU EZOP'UN ZAMANINDA OLDUĞU GİBİ LA FONTAİNEN ZAMANINDA DA BİZİM ZAMANIMIZDA DA BÖYLEDİR. SENİ HİÇ KİMSE SENDEN DAHA ÖVEMEZ.

ASLANLA TİLKİ

ARSLAN, tam ineğe, keçiye ve koyuna öldürmüş oldukları baba geyiğin kendisine ait olduğunu anlatmaya çalışıyordu ki sahneye üç tilki giriverdi.

Birisi,

Ceza olarak baba geyiğin üçte birini ben alacağım, dedi. Çünkü sizin avcılık ruhsatnameniz yok.

İkinci tilki,

— Ben de baba geyiğin üçte birini sizin dul karınız için alıyorum, dedi. Çünkü kanun bunu emrediyor.

Arslan,

— Benim, dul karım yok, dedi.

Üçüncü tilki,

— Kılı kırka yarmaya vaktimiz yok, dedi, ve arslanın verilmemiş vergilerine karşılık o da baba geyikten payını alarak,

— Bir yıllık kıtlığa karşılık! diye ekledi.

Ortada kala kala baba geyiğin yalnız boynuzları kalmıştı.

Arslan,

Ama ben hayvanların kralıyım, diye kükredi.

Tilkiler,

— Az kalsın unutuyorduk, sizin boynuzlara ihtiyacınız yoktur çünkü sizin başınızda bir taç vardır, dediler, boynuzları da alıp gittiler.

ALINACAK DERS: GERÇİ ARSLANIN AĞZINDAN EKMEĞİ ALMAK KOLAY DEĞİLDİR AMA, BİR YOLU DA VARDIR...

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ULVI OKAR

Gaziantep

YURDUMUZUN 67 ili arasında sadece birinde (Gazi)lik ünvanı vardır: O da Gaziantep. Kurtuluş Savaşı'nda kent o kadar büyük bir direnme ve kahramanlık göstermişti ki, 1921 yılında Büyük Millet Meclisi adının başına Gazi sanını eklemeyi uygun buldu. Gaziantep ve çevresinin tarihi de çok eski yıllara kadar dayanır.Hititler döneminde "haulap" adıyla kurulan bu kent, aradan bir süre geçtikten sonra Arapların eline geçmiş ve "Ayıntab" haline gelmiştir. Kent Türklerin eline geçtikten sonra da bu ad kullanılmış, fakat zamanla halk daha kolay ve kısa olduğu için Antep demeye başlamıştır. Kurtuluş Savaşı sıralarında bile bir kısım halk Antep derken, özellikle bölgenin eskileri Aydıntab adını kullanmaktaydı. Büyük Millet Meclisi'nin kararından sonra bütün bu adlar unutulmuş ve herkes Gaziantep'i kullanmaya başlamıştır.

Çevrede bugüne kadar yapılan kazılarda bir çok tarihî kalıntı ele geçirilmiştir. Hitit Krallığın en önemli kenti olar Karkamış Gaziantepte'dir. Kente uzaklığı 80 kilometre olan Karakamış'ın diğer bir adı da (Europus)tur. Karkamışta yapılan kazı ve incelemelerde Hitit'lerden kalma çok sayıda çanak çömlek, Romalılardan kalma mezarlar ve bu mezarların içinde gözyaşı şişeleri bulunmuştur. Bir de bu kazılarda o dönemin saray yaşantısını canlandıran kabartmalar da ele geçirilmiştir. Bu kazılarda ele geçen kalıntılar Hitit Müzesindedir.

Gaziantep 50 kilometre uzaklıktaki Sakçagözü'nde de birçok kazı yapılmıştır. Tarihteki adı (Keferdiz) olan Sakçagözü'de de eski dönemlerle. Hititler dönemine ait eşya ele geçmiş ve buranın önemli bir yerleşim bölgesi olduğu ortaya çıkmıştır. Gaziantep'in 67 kilometre kadar doğusunda olan tarihteki adıyla (Zugma) bugünkü adıyla Belkıs kalıntıları da önemlidir. Bu bölgede bölgede Roma dönemine ait lahit mezarları, kabartmalar ve taş heykeller ele geçmiştir. Hele 30'ar basamakla inilen yeraltı mahalleleri görülmeğe değer ilginçliktedir. Antalya'daki Belkıs ile bir ilişkisi olmayan bu tarihî kent kalıntıları, Kilis ilçesi sınırları içindedir. Bunlardan başka kentin 98 kilometre batısındaki Zincirli (Samal) kalıntıları da buralarda çok uygar bir kentin bulunduğunun ortaya çıkarılmıştır. Hititlerden sonra Asurluların istilasına uğrayan ve yakılıp yıkılan Zincirli'nin en parlak dönemi nin Hitit dönemi olduğu anlaşılmıştır. Gaziantep'e en yakın kazı yeri Büllük'tür. Kente 10 kilometre kadar uzaklıktadır. Buradaki kazılardan Yunan, Roma ve Bizans dönemi yapıları ortaya çıkarılmıştır.

Yabancı arkeologlara göre, dünyanın en görkemli, en ilginç çekici kalesi Gazianteptedir. Kale Kudret Kayası denen bir tepe üzerindedir.

KİMLİK KARTI

GAZİANTEP: 8.015 kilometrekare
Trafik no: 27
İlin toplam nüfusu: 715. 474 (1975 sayımı)
İlçeleri: Araban, İslahiye, Kilis, Nizip, Oğuzeli, Yavuzeli.
Denizden yüksekliği: Ortalama 800 metre.
Komşu illeri: Kuzeyde Maraş ve Adıyaman, doğuda Urfa, güneyde Suriye sınırı, batıda Antakya ve Adana.
Kurtuluş günü: 25 aralık

Kale duvarlarının uzunluğu 1200 metredir. Bir daireyi andıran kalede 26 burç ve kule bulunur. Roma ve Bizans döneminden başlayıp, Memluklar, Dulkadiroğulları ve Osmanlılarca bakım ve onarım yapıldığını belli eden kitabeler bulunur. Kaleden kentin görünüşü çok değişik ve güzeldir. Tahminen 150 yıl kadar evvel bu kalede Yeniçeri birlikleri ve devlet ileri gelenlerinin kaldığı kabul edilmektedir. Kaleden Dülük kentine giden bir de yol kalıntısı vardır. Yavuzeli ilçesinin Kasaba köyü yakınlarındaki Rumkale'de çok önemlidir. Hazreti İsa'nın havarilerinden Yuhanna'nın mezarının burada olduğuna inanıldığı için, Hıristiyanlarca burası kutsal sayılır. Rumkale'den Fırat Nehri'ne 300 basamaklı bir merdivenle inilir. Gaziantep'in en ilginç yörelerinden biri de henüz tam anlamıyla ortaya çıkarılmamış olan Yesemek Heykel Atölyesi'dir. İslahiye ilçesinin 20 kilometre güney batısındaki Karatepe sırtlarında bulunan yöre dünyanın en eski ve en büyük açıkhava heykel atölyesi olarak kabu edilir. Açıklamalara göre, heykellerin kaba işçilikleri burada yapılıp dünyanın dört bir yanına bazı duvar ve burçları sağlam kalmıştır.

Gaziantep'te gezecek ve piknik yapacak yerler çok boldur. Örneğin Kavaklık kente oldukça yakındır. Alleben Deresi çevresindedir. Battal Höyükten Alleben Deresi'ne kadar uzanan çok geniş bir alanı kaplar. Dülükbaba denilen koruluk, yurdun en büyük koruluklarından biridir. Ölçümlere göre 40 kilometrekare bir alanı kaplar. Başpınar da kendi adıyla anılan içme suyu çıkar.

Gaziantep'in en ünlü şeyi fıstığıdır. Yanlış olarak (Şam Fıstığı) denen, gerçek adı Antep Fıstığı olanbu güzel ve besleyici kabuklu fıstığın kavrulmuşu yurt dışına da bol bol ihraç edilir. Antep'te mevsiminde bunun tazeleri de satılır. Gaziantep'te çok bol sayıda kebapçı ve baklavacı bulunur. Kent halkı acılı yemekleri çok sever, kebapları bol kırmızı biberle yerler. Sonra da üzerine hepsi mutlak surette tatlı olarak baklava yerler. Bu nedenle iki adımda bir kebapçı ve baklavacı bulabilirsiniz. Gaziantep'te ve Kilis'te çok sayıda yabancı mal satan dükkân görürsünüz. Buralardan alışveriş edecekseniz, malın kaçak olmadığına inanmanız gerekir.

Giresun

YURDUMUZUN fındık deposu olarak ünlü Giresun'da, bütün Karadeniz illeri gibi, denizin mavisi ile onun içine kadar inen tepelerin yeşilliği birbirleriyle kaynaşmış gibidir. Karadeniz sahilindeki bütün illerde bu doğa güzelliğini dünyanın başka hiç bir yerinde bulamazsınız.

Kentin kuruluş yılları pek belli değildir. Yalnız bilinen, Yunanistan'dan gelen Milet'lilerin burada çok bol kiraz ağacı görünce kendi dillerinde Kirazkent anlamına gelen (Karasus) adını taktıklarıdır. Karasus adı çok uzun yıllar kullanılmış, bölgeye Türkler yerleşince Bu Yunanca adı Kerasun'a çevirmişler. Bir süre de bu ad kullanılmış ve sonunda döne, dolaşa Giresun haline gelmiş...

Giresun'da görülecek tarihî kalıntıların başında Kale gelir. Kale kentin içindedir. Çevresi surlarla çevrili bir tepe üzerindedir. Kalenin bazı yerlerinde oyulmuş taş mağaralar bulunur. Yapılan incelemeler kalenin İ.Ö. 183 yılında Giresun'u zapteden Pontus Kralı Phaneces'in yaptırdığı kale olduğu iddiasına gerçeklik kazandırmıştır.

Kalenin deniz kısmında Pontos döneminden kalan büyük mağaralar vardır. O dönemde birer sığınak olarak kullanıldığı sanılan bu mağaralara 1500 kişinin sığabileceği hesaplanmıştır. Giresun'un enr ilginç yeri Ada'sıdır. Yunan Mitolojisinde Amazon adı verilen bir tür kadın savaşçılardan söz edilir. İşte bu Mitolojide adı geçen Amazonların yaşadığı kabul edilen Aretias Adasının, Giresun Adası olduğu ileri sürülür. Bugün üzerinde yalnızca bir ailenin yaşadığı bu adada çok eskiden kadın savaşçılar yetişir buradan her yere dağılırlarmış. Giresun ve çevresinde oturanların inanışına göre, bu adanın bir kutsallığı vardır. Eski Mayısın yedisi, bugünkü takvimlere göre 20 Mayısta, çok sayıda insan motorlarla adanın etrafını dolaşır ve dileklerde bulunurlar. Her yılın 20 Mayıs günü etraf kasaba ve köylerden binlerce insan otomobil, otobüs ve minibüslerle Aksu Nehri'nin ağzında toplanır, buradan bindikleri motorlarla dilek gezilerini yapmaya başlarlar. Bu bir inanıştır. tabiî... Dileklerin ne kadarını gerçekleştiğini motorlarla dolaşanlara sormak gerekir.

Giresun'un kutsal saydıkları yerlerden bir tanesi de, Seyyid Vakkas Türbesi'dir. Peygamber soyundan geldiği kabul edilen Seyyid Vakkas'ın, Giresun'un Türklerin eline geçişinde büyük yararları olmuştur. Bu nedenle 15'inci yüzyılda gömüldüğü mezarı onarılmış, bugünkü türbesi de 19'uncu yüzyılda yapılmıştır.

Kurtuluş Savaşı sırasında Atatürk'ün muhafızlığını yapmış olan Osman Ağanın mezarı da Giresun'dadır. Etrafı çevrilmiş ve bir anıt haline getirilmiştir. Gedikkaya denen bölüm kentin doğu bölümündedir. Gedikkaya uzaktan bir kartal başı gibi görülür. Giresun'un güzelliklerinden Kulakkaya'ya gitmek için 2-2.5 saat kadar süren bsir yolcumuğu göze almanız gerekmektedir. Yalnız gittikten sonra, çok güzel manzaralı bir yaylayla karşılaşırsınız. Yaz aylarında yoılunuz Giresun'a düşerse, denise de girmekten hoşlanıyorsanız, sahil boyunca çok ince kumlu birçok plaj bulacaksınız. Doğu bölgesindeki Ucuncakum Plajının etrafı fındık bahçeleriyle çevrilidir. Alurca ilçesindeki Tepesi Delik denilen doğa harikası ilgiyle gezilebilir, Bulancak'taki Acısu Mağarası efsanelere adı karışmış bir doğa parçasıdır. Yazımızın başında Giresun için yurdumuzun fındık ambarı demiştik. Gerçekten dünyada en büyük ürünü burada alınır. Giresun fındığı tombuldur. Yaş olarak hiç satılmaz. Çok yağlıdır, bu nedenle kurutulmuşu bütün ülkelerde çok tutulur. Birçok türü olan Giresun fındığının en ünlüleri Palaz, Tombul ve Kalınkara adı verilenlerdir. Giresun'un bir büyük özelliği de fasulye turşusudur.

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 6.965 Kilometrekare
Trafik No. : 2§
İl'in toplam nüfusu: 462.449 (1975 sayımı)
İlçeleri: Alucra-Bulancak-Dereli-Espiye-Eynesil-Görele-Keşap-Şebinkarahisar-Tirebolu
Denizden yüksekliği: Ortalama 10 metre
Komşu ilçeleri: Kuzeyde Karadeniz, doğuda Trabzon ve Gümüşhane, güneyde Erzincan ve Sivas, batıda Ordu

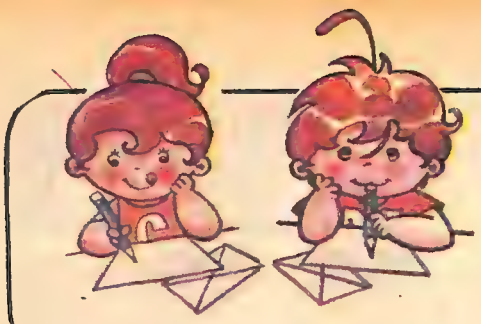

TEST

GENEL KÜLTÜR

1. Dağa varır seslenir/Köye gelir yaslanır.
   Bu bilmecenin yanıtı, aşağıdaki sözcüklerden hangisidir?
   a) Araba
   b) Pulluk
   c) Balta
   Koyun

2. Altı mermer üstü mermer/İçinde bir hanım terler.
   a) Saray
   b) Köprü
   c) Hamam
   d) Çeşme

3. Cıvıl cıvıl kuşlar/Camiyi taşlar/Kendi kazanır/Ele bağışlar.
   a) Güvercin
   b) Kelebek
   c) Arı
   d) Örümcek

4. Cın cın hamam/Kubbesi tamam/Bir gelin aldım/Babası imam.
   a) Horoz
   b) Takunya
   c) Saat
   d) Tarak

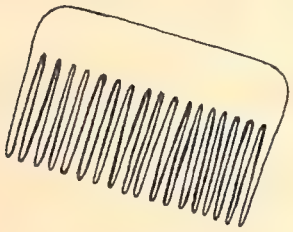

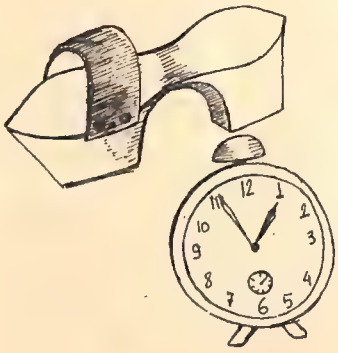

5. Yarım kaşık/Duvara yapışık
   a) Tablo
   b) Badana
   c) Halı
   d) Kulak

6. Keser sapı/Germe yapı/Beş dudağı/Bir de sapı.
   a) Keser
   b) Çekiç
   c) El
   d) Tırpan

7. Gözenek gözenek gözü var/Beyler önünde sözü var.
   a) Buz
   b) Elek
   c) Kevgir
   d) Bal

8. Yer altında kül boncuk
   a) Kömür
   b) Elmas
   c) Karınca
   d) Kum

9. Sarı sarı sarkıp durur/Düşerim diye korkup durur.
   a) Erik
   b) Buğday
   c) Saç
   d) Kayısı

10. Deynek ucunda yemiş/Bunu yiyen ölmemiş/Ramazan'da yemiş/Orucu bozulmamış.
    a) Yemek
    b) Su
    c) Dayak
    d) Söz

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar, 38. sayımızdaki "Armağanli Soruların" doğru yanıtları:

1. R.M. Ballantyne 2. Barometre olacaktı. Doğru yanıtları veren okurlarımız arasında yaptığımız çekilişte kazananlara birer kitap armağan ediyoruz.

1. İsmail Öktem (Bandırma), 2. Hüseyin Toprak (Zonguldak), 3. Murat Ata (Nazilli), 4. Leyla Tümer (Konya), 5. Burcu Uraz (Niğde), 6. Apdullah Atamer (Gümüşhane), 7. Meral Toros (İstanbul), 8. Gönül Sarı (Tekirdağ), 9. Ali Boztaş (Elazığ), 10. Osman Okuroğlu (Marmaris).

1. Polonyalı besteci ve piyanist. Varşova civarındaki ufak bir kasaba olan Zelazova - Vola'da doğdu. Babası bir Fransız göçmeniydi. Ana tarafı Polonyalı'ydı. Küçük yaşında müziğe başladı. Daha dokuz yaşındayken verdiği konserlerle başarı kazandı. Romantik müzik akımının en önde gelen temsilcisinin en önemli yapıtlar: Don Juan Fetezisi, Polenezleri, belki sizler onu ünlü "Ölüm Marşı" yapıtıyla tanıyabilirsiniz.

2. Galata Kulesi'nden kanat takıp uçan ilk Türk bilgini kimdir?

BEN KİMİM?

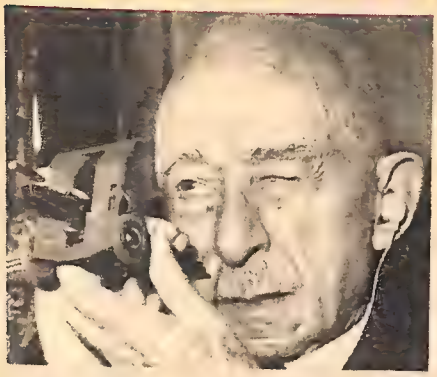

Türk kumandanı ve devlet adamı (İzmir 1884). Türkiye Cumhuriyeti'nin ikinci cumhurbaşkanı (1938-1950) ve üç defa başbakan oldu. Babası Malatyalı Hacı Reşit Bey, annesi Bulgaristan'ın Deliorman Türkleri'nden Cevriye Hanım, ailesinin ikinci çocuğu. Atatürk'ün en yakın arkadaşı. Kendi adıyla anılan muharebelere girmiş, Türk devletinin kuruluşunda emeği geçmiş, demokrasinin yerleşmesi için çok çalışmış, Lozan Antlaşması'nı imzalamış olan, değerli bir devlet adamıyım. Adımı anımsadınız mı?

BEN NEYİM?

Eskiden kullanılırdım. Taşınabilir bir çeşit yazı takımıyım. Birbirine bitişik bir hokka ile kalem kutusundan oluşmaktayım. Belde, kuşak arasında taşınabilirim. Bakır, pirinç, gümüş, gibi madenlerden yapılanlarımda vardır. Uç takılarak kullanılan, kalemlerin, dolma kalemlerin yaygınlaşmasından sonra ortadan kalkmışım. Benim ne olduğumu bildiniz mi?

BEN NERESİYİM?

Akdeniz bölgesinin bir akarsuyuyum. 90 Km, uzunluğum var. Batı Toroslar'da Şeytan Dağı'nın doğu yamaçlarından doğar, dağlık ve ormanlık bir yörede güneye doğru akar, Homa köyü yakınında daha engebeli bir alana girer, adımla ünlü şelalemi meydana getirir, kendi adımla anılan ilçe merkezinden geçerek Side'nin doğusundan Akdeniz'e dökülürüm. Ben neresiyim? Adımı anımsayabildiniz mi?

3 YANLIŞ

Adım, patates. İki çeneklilerin patlıcangiller familyasından otlu bir bitkiyim. Gödev: 80 cm, yapraklarım yeşil tüylü ve zehirsizdir. Çiçeklerim salkım biçiminde, eflatun ya da beyaz olur. Anayurdum Türkiye'dir. En çok Adapazarı, Niğde, İzmir, Ödemiş, Erzurum bölgelerinde yetişirim. Yumrularımdan; nişasta, alkol ve yağlı boya elde edilir. Yumrularımda % 78 su, % 25 nişasta, % 2'de azot bulunur.

HANGİSİ DOĞRU

1. Klasik Arap edebiyatının en önemli yapıtlarından biri olan "Binbir Gece Masalları"ın ünlü bir parçası aşağıdaki yapıtlardan hangisi doğrudur?
a) Bir Avuç Hırsız
b) Bir Şeftali Bin Şeftali
c) Alaaddin'in Sihirli Lambası.
d) Altın Balık

2. Her yıl çocuk yazını dalında büyük bir ödül dağıtılır. Bu ödülün adını biliyor musunuz?
a) Nobel
b) İ.B.B.Y.
c) Andersen
d) Valt Disney.

3. Hayvanlar üzerine ilginç öyküler yazmış, ünlü Hint yazarı aşağıdaki isimlerden hangisidir?
a) Ezop
b) La Fonten
c) Beydaba
d) Leonardo

4. Geçtiğimiz günlerde çocuk şarkıları, bestekârı ve değerli bir öğretmenimizi yitirdik. Adını biliyor musunuz?
a) Nejat Tuna
b) Ziya Aydıntan
d) Fehmi Ege
d) Rıza Ayyüz

5. Aşağıdaki çizerlerden yalnızca bir tanesi çocuk ürünleri çizer değil, acaba hangisi olduğunu bulabilecek misiniz?
a) Mustafa Eremektar
b) Sinan Gürdağcık
c) Nural Birden
d) Mengü Ertel

6. Balina Mandalina ve Yazıları Seven Ayı, adlı yapıtları hangi yazarımıza aittir?
a) İbrahim Örs
b) Ülkü Tamer
c) Dağlarca
d) Başaran

7. "Ağustos Böceği ile Karınca" öyküsünün yazarı aşağıdaki adlardan hangisidir?
a) Ezop
b) Nasrettin Hoca
c) La Fonten
d) Raşamon

GEÇEN SAYININ YANITLARI

GENEL KÜLTÜR: 1) c, 2) b, 3) c, 4) c, 5) d, 6) d, 7) d, 8) d, 9) d, 10) b.
BEN KİMİM?: Walt Disney. BEN NEYİM?: Gitar. BEN NERESİYİM?: Konya. 3 YANLIŞ: Fatih zamanında cami olmuştur, Beyazıt Meydanı'nın tam ortasında değildir, Mimar Sinan bu camiyi yapmamıştır. HANGİSİ DOĞRU?: Geçen sayımızda sorduğumuz, "Hangisi Doğru?" sorularının tümü doğrudur.

CUMHURİYET BAYRAMI KUTLU OLSUN

Bu hafta, en büyük bayramımızın 57. yılını kutlayacağız sevgili okurlar...

BİRİNCİ Dünya Savaşı 1914 yılında Avrupa'da başladı. Daha sonra bütün dünyaya yayıldı. Bu savaşa bir yandan Almanya, Avusturya - Macaristan, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğu, diğer yanda İngiltere, Fransa, İtalya, Rusya, Birleşik Amerika Devletleri, Japonya, Çin, Brezilya ve dünyanın birçok devleti katıldı. Almanya Avusturya - Macaristan, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğu'nun oluşturduğu gruba Bağlaşma Devletleri, bu gruba karşı savaşan devletlere de Uzlaşma Devletleri adı verildi.

Dört yıl, süren bu savaş sonunda Osmanlı İmparatorluğu yenik düştü. 20 ekim 1918'de Mondros Silah Bırakışması yapıldı. Ardından düşman donanmaları İstanbul'a girdiler. Yurdun çeşitli yerlerini işgal etmeye başladılar. 15 mayıs 1919'da Yunanlılar İzmir'e asker çıkardılar. Ülkenin durumu gün geçtikçe kötüye gidiyordu. Mustafa Kemal Paşa ülkenin durumunu yakından görmek, incelemek amacıyla Anadolu'ya geçmek için bekliyordu. Sonunda Bandırma gemisiyle, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. Bunu Erzurum (23 temmuz - 6 ağustos 1919) ve Sivas (4-12 eylül 1919) kongreleri izledi. Bu kongrelerde Ulusal Kurtuluş Savaşımızı yönlendirecek birçok önemli karar alındı. Mustafa Kemal Paşa bu kongrelerde bulunduktan sonra 17 aralık 1919'da Ankara'ya geldi. Halkın coşkun sevgisiyle karşılandı. Bu günlerde İstanbul'da olaylar başka biçimde gelişiyordu. 16 mart 1920'de Uzlaşma Devletleri İstanbul'a kadar asker çıkardılar. Bunun üzerine Mustafa Kemal valilere, kumandanlara gönderdiği bir genelge ile Ankara'da olağanüstü yetkisi olacak bir meclisin toplanacağını bildirdi. 23 Nisan 1920 cuma günü meclis büyük bir törenle açıldı. Türk ulusunun gerçek temsilcisi olan ve olağanüstü yetkilerle donatılan bu meclise Türkiye Büyük Millet Meclisi adı verildi. Böylece yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmış oluyordu.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla başlayan Ulusal Kurtuluş Savaşımız, Mustafa Kemal Paşa'nın komutanlığı altında sürdü. Türk ordusu kendinden çok üstün bir düşmanla savaşmasına karşın parlak zaferler elde etti. 10 ocak 1921'de Birinci İnönü Zaferi kazanıldı. Bunu 31 mart 1921'de kazanılan İkinci İnönü Zaferi izledi. 22 ağustos - 13 eylül arasında Sakarya Meydan Savaşı yapıldı. Yunan ordusu yenilerek geri çekildi. Mustafa Kemal'e kazandığı bu zaferden ötürü Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından mareşallik rütbesi ve Gazi ünvanı verildi. Sonunda, 26 ağustos 1922'de Büyük Taarruz başladı. 30 Ağustos 1922'de Dumlupınar Başkumandanlık Meydan Savaşı kazanıldı. Uzlaşma Devletleri Türk hükümetini barış görüşmeleri için Lozan'a çağırdı. 24 temmuz 1923'de Lozan Antlaşması imzalandı.

Lozan Barış Antlaşması'nın imzalanmasıyla yeni bir dönem başlıyordu. 1 nisan 1923'de ülkede yeni seçim yapılmasına karar verildi. Ortaya bir başka sorun daha çıkmıştı. Uzlaşma Devletleri Lozan Antlaşmasına göre İstanbul'u boşaltmışlardı. Bir başkent seçimi gerekiyordu. Osmanlı İmparatorluğu zamanında başkent İstanbul'du. Ama İstanbul'u yeniden başkent yapmak idarî ve askerî açıdan sakıncalıydı. Uzun tartışmalardan sonra 13 ekim 1923'de Ankara başkent seçildi. 29 ekim gecesi saat 20.30'da Cumhuriyet ilân edildi. Mustafa Kemal Paşa da cumhuriyetin ilânından on beş dakika sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanı oldu. Bu tarihî olay aynı gün ülkenin dört bir yanına duyuruldu. Anayasa'nın ilk maddesi de şöyle belirlendi: **"Türkiye devletinin hükümet şekli cumhuriyettir."**

Cumhuriyet, ulusun egemenliği kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli süreler için seçtiği milletvekilleri aracılığı ile kullandığı devlet biçimiydi. İstanbul'da o zamanın aydınlarından birkaç kişi cumhuriyet ilânını iyi karşılamadılar. Eleştirilerde bulundular. Ama bunların sayıları çok azdı. İlerki yıllarda yanılgılarını anladılar. Böylece Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmıştı. Cumhuriyet devrinde Türkiye'nin kalkınması, çağdaş uygarlıkların seviyesine çıkartılması gerekti. Bu da ancak birtakım yeniliklerle olurdu.

O devirde din ve devlet işleri ayrı değildi. Aslında Osmanlı İmparatorluğu'ndan kalmış bu gelenek, o günler için geçerli değildi. Eskiden devletin başında bulunan padişah, hem ülkeyi yönetir, hem de "halife" sıfatıyla din işlerini yönetirdi. Sonunda, 3 mart 1924 de Halifelik kaldırıldı. Yenilikler sürüyordu, 3 kasım 1925 de Şapka Kanunu, 17 şubat 1926'da Medeni Kanun kabul edildi, 1 kasım 1928'de Harf Devrimi kabul edildi. Artık herkes yeni Türk harflerini kullanacaktı. Osmanlı İmparatorluğu devrinde kıyafetlerde bir birlik yoktu. Her sınıfın kendine göre bir kıyafeti vardı. Giysilerdeki bu değişiklik Şapka Kanunu'nun kabulüyle oldu. Bunlardan başka uluslararası takvim, saat, rakam ve tatil günleri alınarak kabul edildi. Ulusumuz savaştan yeni çıkmıştı. Gerçi zafer kazanmıştı ama her yönden zayıftı. Bu yıllarda başlayan gelişme hızı, daha sonraki yıllarda da sürdü. Ulusumuzu çağdaş uygarlıkların seviyesine çıkarmak için çalışmalar yapıldı, yapılıyor, yapılacak.

29 ekim en büyük bayramımızın, daha doğrusu cumhuriyetimizin 57. yılı sevgili okurlar. Türkiye Cumhuriyetinin kurulduğundan beri 57 koca yıl geçti. Her yıl görkemli bir şekilde bu büyük bayramı kutladık. Bu yıl da öyle olacak. Hepinizin bu büyük bayramını kutluyoruz sevgili okurlar. Coşkunuzu, sevincinizi tüm kalbimizle paylaşıyoruz.

Derleyen: Yalvaç Ural

MEVLANA VE MEVLEVİLİK

Farsça yazan bir düşünce adamı

BU dizimize Mevlâna ile başlamayı düşünmüştük. Ama Ahmet Fakih öldüğünde 14 yaşında olan Karamanoğlu Mehmet Bey'in Türk dili üzerine yayınladığı 15 Mayıs 1277 tarihindeki buyruktan, dört sene önce ölen Mevlâna'yı, daha iyi tanıyabilmemiz için, bu sıra içinde yayınlamayı daha doğru bulduk.

Mevlâna, Horasan'ın Belh kentinde 1207 tarihinde doğdu. Babası büyük bir bilgin, annesi de Harzemşah hükümdarlık ailesiyle akraba, Belh Kenti Emiri Rüknettin Bey'in kızı Mümine Hatun'du.

Devlet yönetimiyle arası açılan Mehmet Bahattin Bey, oğlu ve karısını da yanına alarak, Bağdat'a göç etti. Hicaz, Şam, Malatya ve Erzincan'da bir süre kaldıktan sonra gelip Konya'ya yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Mevlâna onun yerine öğretmenliğe başladı. Bu da düşünür ve ozan Tebrizli Şemsi'yi tanıyıncaya dek sürdü. Ve ondan sonra da tasavvuf denilen dinsel bir felsefi akımın alanı içine girerek, Mesnevî adlı altı ciltlik eserini yazdı ve Mevlevî Tarikatını kurdu. Mevlevî tarikatı, (pantheisme) denilen yani varlığın Tanrı'dan oluştuğuna inananların toplandığı bir tarikattır. Burada Tanrı'ya, müzik çalıp sema denen dans etme biçimiyle dua edilir. Bu düşünce de, dünyanın güneş etrafında dönüşü örnek alınarak, insanın Tanrı inancı çevresinde dönüşü olarak sembolize edilir. Aslı Türk ve ana dili Türkçe olmasına karşın, Mevlâna tüm eserlerini İran dili olan Farsça'yla yazmıştır. Mesnevi'de Farsça yazılmıştır. 26 bin beyitten oluşan yapıtı, mısra sonlarındaki kafiyelerin bağımsız olması ve bu türe de "Mesnevî" denmesi yüzünden, adını buradan almıştır.

Mevlânâ'nın bundan başka, otuzbin beyitlik bir divanı ayrıca iki yapıtı daha vardır.

Mevlevîlik 1273'de Mevlâna'nın ölümünden sonra da büyük ilgi görmüş. Sürekli şiir ve müzikle içiçe olmalarından dolayı da, mevleviler arasından daima, şairler, müzisyenler, bestekârlar, çok ince ve zarif adamlar yetişmiştir. Mevlevilik özünde, insanlığı, kardeşliği, hangi inanç ve kökenden olursa olsun, birlikte yürütülecek bir umudu vurgular. Mevlâna bunu da bir beyitinde şöyle anlatır:

Gene gel, gene...
Herkim olursan, ol gene gel
İster kâfir ol, ister mecusi, ister putperest
İster yüzkere bozmuş ol tövbeni
Umutsuzluk dergâhı değil bizim dergâhımız
Nasılsan öyle gel...

Bu içten çağrısıyla da ırk, din, dil ayrımı gözetmeksizin tüm insanları aynı inanç içinde toplamayı amaçlamıştır.

Mevlevilik, son gelişimini Veled Çelebi'nin 1919'da Millî Mücadele hareketine katılmasıyla devrini tamamlamış. Ve Atatürk'ün; "tarikat ve tekkeleri, laiklik düşüncesi ve çağdaş dünya anlayışı içinde yer almayacağı" anlayışından hareket ederek kapatmasıyla da işlevini tamamlamıştır.

Bunu son posnişin; Veled Çelebi'nin bu gerçeği kabul edip, millî mücadele saflarına geçişiyle daha iyi anlıyoruz. Çünkü, o zamanki mevlevîlik anlayışı; amaçlarından sapmış, çıkışındaki insancıl bütün özelliklerini yitirmiş, bir yozluk örneğinden başka bir şey değildir.

Bütün yaşam boyunca, insancıllığı ve kardeşliği ilke etmiş ve günümüze kadar sesini duyurmuş bu bilge insan Mevlâna'yı Türk kültürünün, insan ve insan sevgisine bakışıyla, en önde gelen büyüğü sayıyoruz.

Birinci Dünya Savaşı'na katılan mevlevî dervişler ordusu. Veled Çelebi ortada...

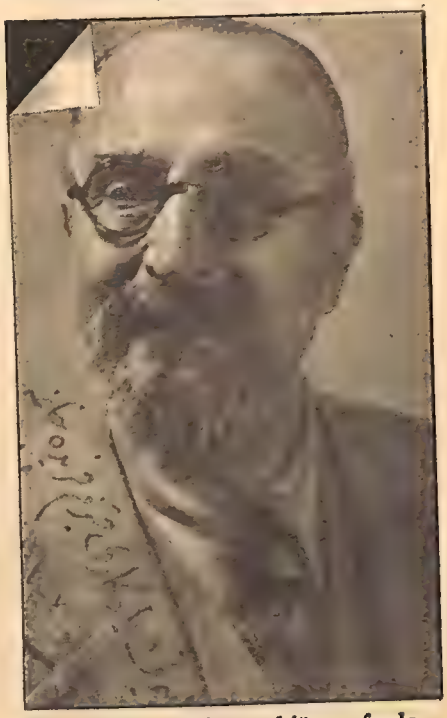

Veled Çelebi Atatürk'ün safında...

GENÇ GAZETECİ BELGESİ

Gazetemizde haberi yayımlanan arkadaşlar aşağıdaki adrese bir vesikalık fotoğraf ve adlarını, adreslerini göndersinler. Haberlerinin hangi sayıda yayımlandığını da yazsınlar. Onlara "Belge" yollayacağız. Adres: Çevre Gazetesi, Çocuk Dergisi, Milliyet Gazetesi, Cağaloğlu - İstanbul.

Çevre Gazetesi

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

DEVRİM ALPÖGE
SAYI 13
ATİLA ALPÖGE

BAZI MALLARIN DAYANIKSIZ YAPILDIĞI ORTAYA ÇIKARILDI

Arkadaşımız Amerika'dan bildiriyor

Bazı firmaların kötü uygulamaları dikkat çekmeye başladı. Bir ampul fabrikası eskiden yaptığı lambaları 300 saat dayanacak türde yapardı. Anlaşıldığına göre fabrika bu süreyi 200 saate indirmiş. Bu durum ortaya çıkınca görüşü sorulan fabrika yöneticisi, "Ne yapalım, böyle olunca daha çok ampul satıyoruz, çünkü ampuller kısa zamanda yanıyor. Fabrikamızın kârı artıyor" dedi.

Başka bir firma patates soyacak bir âlet yapmış. Âletin özelliği tutamak yerinin soyulmuş patates kabuğu biçiminde ve renginde olması. Firma ev kadınlarının patates soyduktan sonra bıçağı da yanlışlıkla patates kabuğu sanıp atacaklarını hesaplamış. Böylece durmadan yeni bıçak satın alacaklarını düşünmüş, kısa zamanda büyük kâr yapmayı tasarlamış.

İlgililer tüketicileri uyarmakla kalmadılar. Bu tür uygulamaların doğadaki önemli maddelerin yeterince kullanılmadan atılmasını yarattığı için çevre bakımından zararlı olduğunu belirttiler. Dayanıksız mallar doğa kaynaklarının kötü kullanılması sonucunu yaratıyor.

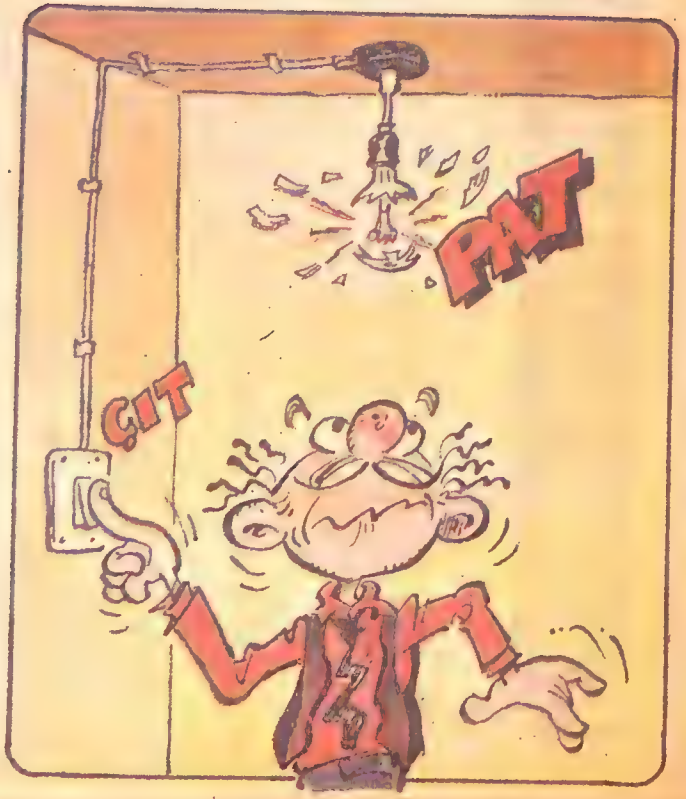

ADANA'DA GÜNEŞ ENERJİSİ

Genç Gazeteci
Çiğdem Kahraman yazıyor

Adana'da bazı apartmanların suları güneş enerjisi ile ısınacak. Bu konuda Adanalı bir müteahhit şunları dedi: "Gerek fuel-oil'in pahalılanması, gerek bulunamaması, gerekse petrol krizinin bütün dünyaya yayılması yüzünden bundan böyle yapacağım apartmanların sıcak suları için güneş enerjisinden yararlanacağım." Yaz aylarında güneşle ısınan sular 60 dereceye kadar çıkıyor, kışın ise 2 saatlik güneş sıcak su elde etmeye yetiyor. Öte yandan Adana yakınındakiu Karataş yazlık tesislerinde güneş enerjisi yönetimi kullanılmaya başlandı.

İSTANBUL'UN ÇÖPLERİ AYAZAĞA KÖYÜ'NE ZARAR VERİYOR

Genç Gazeteci Reşat Balcı yazıyor.

Geçtiğimiz yıl içinde İstanbul Belediyesi topladığı çöpleri Maslak bölgesindeki geniş bir alana atmaya başladı. Bu durum Ayazağa köyü halkı için başlıca bir sorun yarattı. Çöplerin kokmaması ve birikmaması için belediye yakma kararı aldı. Günlerce çöplük köyün havasını bozdu. Ve yayılarak derelere karıştı. Bunun sonucunda zehirlenen ve kirlenen dere sularından içen hayvanlar ölmeye başladılar. Aynı suyla sulanan sebze ve bitkiler hızla bozulma gösterdi. Ayazağa köyü halkının başvurularıyla ölüm kusan çöplük kısa zamanda kapandı.

FERİKÖY'DEKİ LAĞIM SULARI HALA TEMİZLENMEDİ

Genç Gazeteci Muzaffer Akdemir bildiriyor.

İstanbul Feriköy'de bir süreden beri göl halinde bulunan lağım suları çevreye zarar vermeye devam ediyor. Semtte bulunan kanalizasyonun patlaması üzerine lağım suları toprak üstüne çıkmışlardı; bunların akıp gitmesini önleyen büyük bir toprak yığını nedeniyle 1 yıldan beri bütün lağım suları birikerek büyük bir göl oluşturdular.

Göl, mahalledeki evleri basarak birçok yurttaşımızı evsiz bıraktı. Geçtiğimiz Kasım ayından bu yana Belediye'ce yapılan çalışmalar hiçbir sonuç vermedi. Semt sakinleri pis lağım sularının bir an önce temizlenmesini bekliyorlar.

mırnav

Sinan Gürdağcık

HAFTADAN HAFTAYA

MEKTUPLARINIZ

Şimdiye kadar sizlerden sayısız mektup aldık. Yüzlerce yazı yolladınız. Bunların bir bölümü yayımlanmak için sıraya girdi. Ötekilerin ise bazı sorunları var. Sorunlu olan haberleriniz için sizleri uyarmak istiyoruz. Sorunlar ve bunları yollayan arkadaşlarımız şunlar:

1— Haberinizin altına adınızı, soyadınızı ve adresinizi mutlaka yazın.

M.E.E. (Viranşehir), Emel (?), O.B.Şahin (Çine, Osman Senemoğlu, ve diğerleri...

2— Konumuz çevre sorunları ve olayları. Burada çevre yöre anlamı taşımıyor. Bize yörenizin olaylarını ve sorunlarını değil "Çevre"nin bilimsel anlamıyla ilgili haberleri yollayın. Çevrenin ne olduğunu gazetemizi okudukça anlayacaksınız.

Ahmet Zincirlioğlu, Ayşun Şanlı, Ebru Turna, Emel İnal, H. Ertuğrul Şahin, Gülden Yılmaz, Haluk Demiralp, Hasan Özdoğan, Necati Albayrak, Necati Polat, Nihat Karabulut, Nuray Çakır, Nuray Soylu, Reşat Baki, Salih Zeki, Zarife Gürbüz.

3— Çevreyle ilgili yazılarınız güzel; doğru düşünceler ve ilginç öneriler taşıyor. Ama bunlar haber değil, kompozisyon yazısı, ya da genel yazı. Biz haber bekliyoruz. Güncel olmalı, belki bir olayla ilişkili olmalı; açık ve seçik olmalı. Yalnızca ilgililerin görüşlerini taşımalı, sizin yorumunuz olmamalı.

Aslıhan Büyüktanır, Asuman Güler, Atilla Durmuş, Ayşe Özsoy, Birol Tamaç, Bora Güler, Buket Barın, Burak Kartal, Can Akkerman, Caner Güçer, Cevdet Metin, Ceyhun İrgil, Ebru Tuğrul, Fehmi Ateş, Gülçin Derelioğlu, Hakan Türkay, Hülya Elbecer, Hülya Çelik, İstemi Baykal, Mahmut Elihayrat, Melih Yıldız, Murat Ercan, Nalan Bener, Pamir Ozantürk, Semra Bozkurt, Tekin Aydemir, Ümit Üngüt, Yaşar Çetin, Zafer Türkkan, Zarife Gürbüz, Z. Şafak Teksin.

4— Gazetede okuyup, radyoda dinlediğiniz haberleri yollamayın. Haber kopyası olmasın, özgün olsun.

Cengiz Türkgeldi, Murat Aygün, Murat Sabuncu.

HER TELDEN

KEMAL SUNAL

«Filmlerinde yüzbinlerce kişiyi güldüren Sunal, özel yaşamında son derece ciddî...»

KEMAL Sunal'ı hepiniz tanırsınız... Filmlerinde çoğu kez, bilgisiz, fakat dürüst kişileri canlandırır. Bilgisiz oluşu da, başına türlü dertler getirir. Bizler de bu olayları izlerken, hep güleriz... Filmlerinde gülen ve yüz binlerce kişiyi güldürmeyi başaran Kemal Sunal'ın, özel yaşamında pek gülmediğini biliyor musunuz? Evet, sevgili çocuklar, Kemal Sunal, özel yaşamında pek gülmez. Neden gülmediğini de Kemal Sunal'dan dinleyelim:

"—Orta halli bir ailenin oğluydum..Okul ve mahalle arkadaşlarım, konuşmalarımın ve tipimin çok komik olduğunu söylerlerdi. Onları istediğim zaman güldürürdüm. Bu benim için pek güç olmazdı. Ne var ki çocuklar, ben güldürürken hiç gülmezdim. Hani derler ya, 'En iyi komedyen, gülmeden güldürendir'... İşte benim felsefem de bu söz olmuştur.

Tiyatro oyuncusu olarak sahneye ilk adımımı attığım günlerden, sayısız filmlerde kamera karşısına geçtiğim günlere kadar, hep güldürdüm. Fakat güldüğümü de pek hatırlamam. Şimdi, sahnede ağladığım bir günü hatırladım. Size o günü anlatmak istiyorum.

O gün yine perde açılmıştı. Ben tiyatro kulisinde sahne sıramı bekliyordum. Yüzümde boyalar, üzerinde palyaço giysileri vardı. birden kapı çalındı ve içeri tiyatro kapıcısı Mehmet Efendi girdi. 'Beyefendi, size bir telgraf var' dedi. Telgrafta, canımdan çok sevdiğim anneannemin öldüğü yazılıydı... Sahne sıram da gelmişti. Seyirciler bana gülüyorlardı. Yüzümdeki boyaların üzerinden akan birkaç damla yaşı, inanıyorum ki, hiçbirisi göremedi bile...

Evet, sevgili çocuklar, sanatçının kaderidir bu... En acı gününde bile saheye çıkmak zorundadır. Tüm acısını, tüm kederini içine atarak, sahneye, seyirciyi güldürmek için çıkmak zorundadır. Aksi halde, kişilere 'sanatçı' ünvanı nasıl verilir ki!.. En mutlu günler sizlerin olsun..."

ABDÜLKADİR BULUT'TAN ŞİİRLER

KAHVECİ GÜZELİ

Hiç uyumuyor geleli beri
Duvarımızdaki kahveci güzeli
Ne kadar gülmeye çalışsa da
İnandıramıyor bir türlü
Ne annemi ne de beni

Yalnız bırakmamak için annem
Artık senin dibinde ayıklıyor
Fasulyayı, ıspanağı, pirinci
Boş kaldığı zamanlar bile
Senin dibinde örüyor
Örgüsünü

Yoksa kahveci güzeli
Senin de benim gibi
Oyuncakların olmadığından mı
Hep böyle üzgün duruyorsun
Ve uyku girmiyor gözlerine

ANNEM KADİFEDE İŞÇİ

Annemin dokumancı olarak
Kadife fabrikasına girişine
Ondan daha çok ben sevindim
Çünkü bundan böyle artık
kadife gibi olacak elleri
Yüzümü okşarken usulca
Unutacağım eski günleri

Ama düşündüğüm gibi olmadı
Ben sanırdım ki eskiden beri
Kadifede çalışan işçilerin
Elleri biçilmez, paslanmaz
Oysa annemin elindekilere
Can dayanmaz

SATRANÇ KÖŞESİ

RIZA ÖNEY

FİL

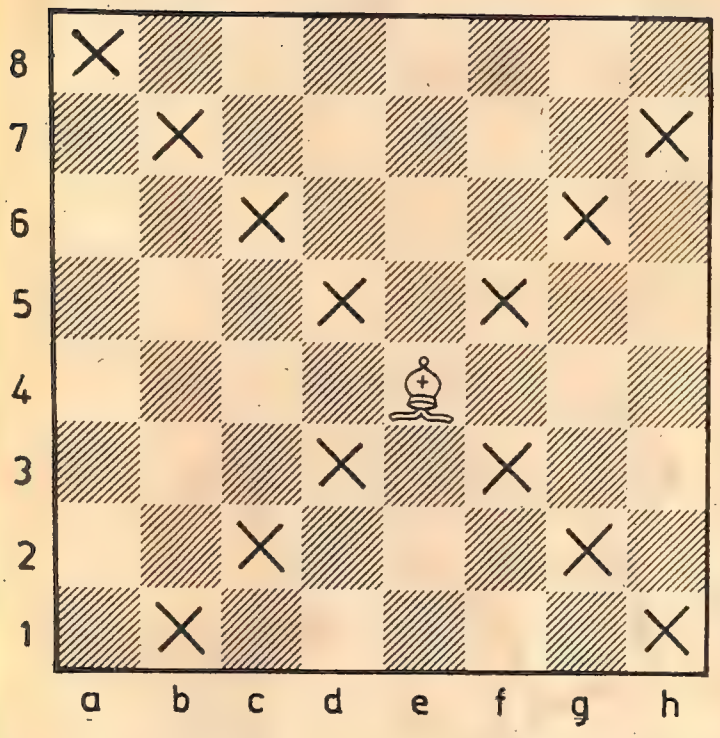

TAŞLARIN HAREKETİ

(Geçen haftadan devam)

Fil, çapraz olarak ilerler. İki tarafın da beyaz ve siyah hanelerde birer fili bulunur ve filler bütün oyun boyunca aynı renk hanelerde kalırlar. Diyagramda e4 hanesinde bulunan fil, hepsi beyaz renkli olan f5, g6, h7, f3, g2, h1, d3, c2, b1, d5, c6, b7, a8 hanelerine gidebilir.

Filin bu hareketleri Fh1, Fc6 vb. şeklinde yazılır.

Vezir, hem fil ve hem de kale gibi dikey, yatay ve çapraz olarak gidebilir. Diyagramda e4 karesinde bulunan vezir dikey, yatay ve çapraz haneler üzerinde bulunan 27 haneye gidebilir.

Vezirin bu hareketleri Vg6, Va8 vb. şeklinde yazılır.

Bu filmi seyrettikten sonra
anne ve babalarınızın kıymetini bileceksiniz

ŞAMPİYON
THE CHAMP

JON VOIGHT RICKY SCHRODER FAYE DUNAWAY

yönetmen: FRANCO ZEFFIRELLI

FILM POP İsmet Kazancıoğlu OSCAR ödülü GOLDEN GLOBE WINNER

Beyoğlu EMEK, Harbiye AS ve Kızıltoprak KENT sinemalarında

ASA

PEMBE TAVŞAN

İKİ KÜÇÜK KIZILDÉRİLİ

1

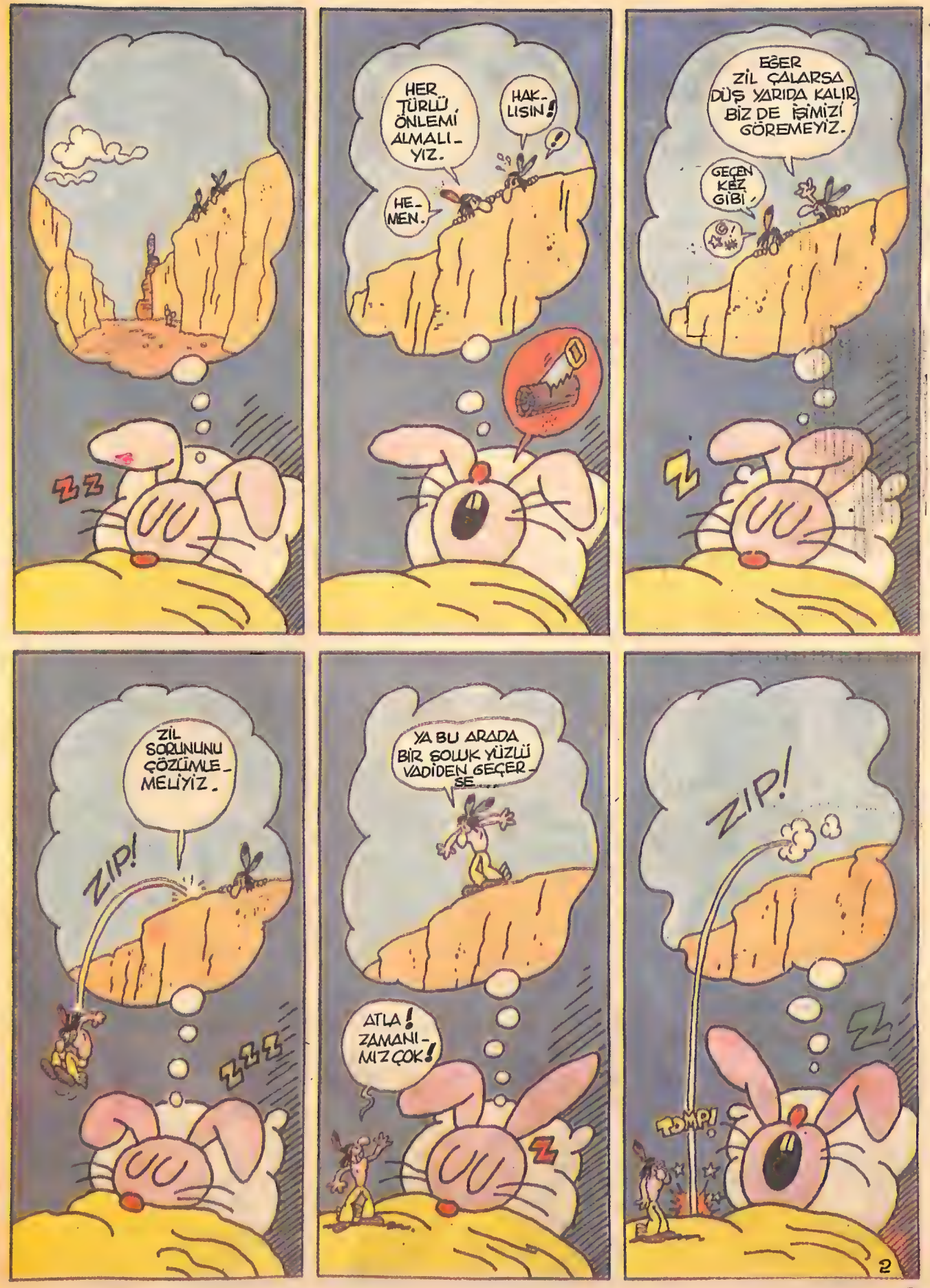
ZZZ
HER TÜRLÜ ÖNLEMİ ALMALIYIZ.
HAKLISIN!
HEMEN.
EĞER ZİL ÇALARSA DÜŞ YARIDA KALIR BİZ DE İŞİMİZİ GÖREMEYİZ.
GEÇEN KEZ GİBİ.
ZİL SORUNUNU ÇÖZÜMLEMELİYİZ.
ZIP!
ZZZZ
YA BU ARADA BİR SOLUK YÜZLÜ VADİDEN GEÇERSE...
ATLA! ZAMANIMIZ ÇOK!
ZIP!
TOMP!
2

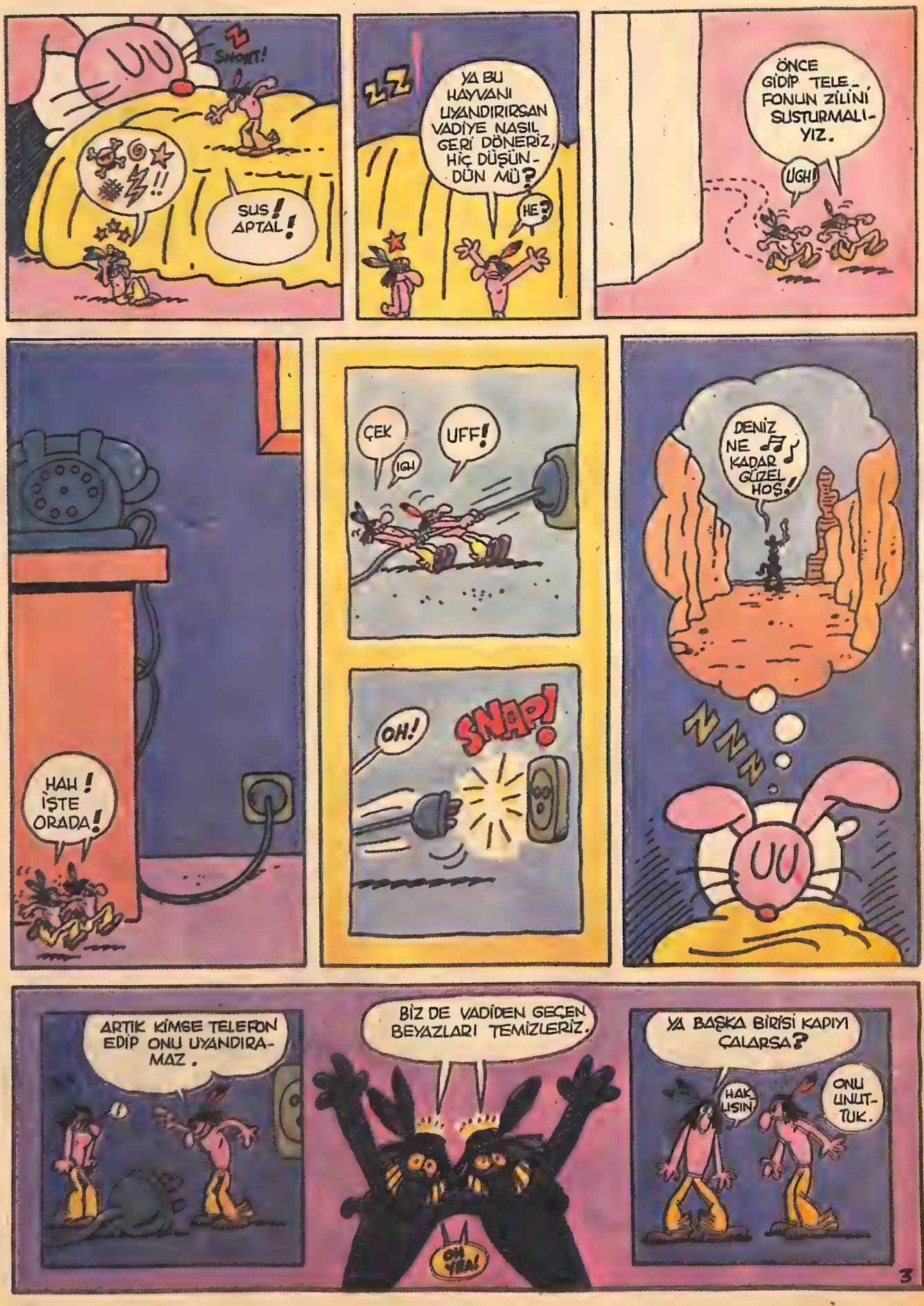
ZZ SNORT!
SUS APTAL!
ZZ
YA BU HAYVANI UYANDIRIRSAN VADİYE NASIL GERİ DÖNERİZ, HİÇ DÜŞÜN-DÜN MÜ?
HE?
ÖNCE GİDİP TELE-FONUN ZİLİNİ SUSTURMALI-YIZ.
UGH!
HAH! İŞTE ORADA!
ÇEK
IGH
UFF!
OH!
SNAP!
DENİZ NE KADAR GÜZEL HOŞ!
ZZZZ
ARTIK KİMSE TELEFON EDİP ONU UYANDIRA-MAZ.
BİZ DE VADİDEN GEÇEN BEYAZLARI TEMİZLERİZ.
OH YEA!
YA BAŞKA BİRİSİ KAPIYI ÇALARSA?
HAK-LIŞIN!
ONU UNUT-TUK.
3

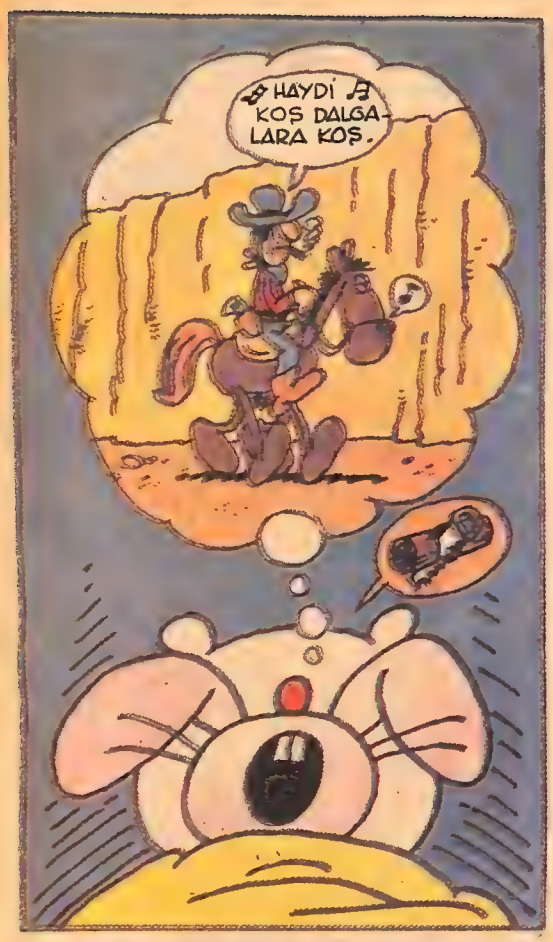
HAYDİ KOŞ DALGALARA KOŞ.

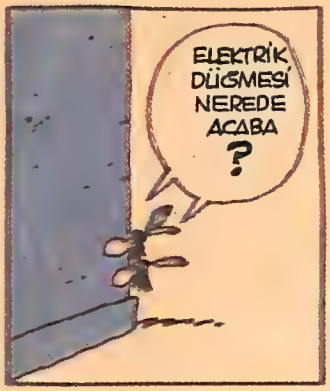
ELEKTRİK DÜĞMESİ NEREDE ACABA ?

İŞTE ORADA!
ÇOK YÜKSEK.

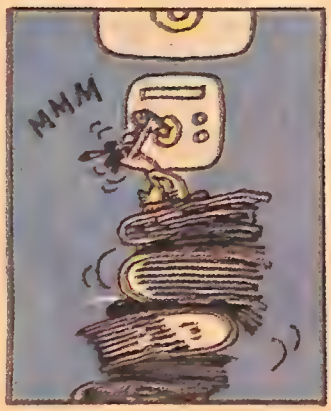
MMM

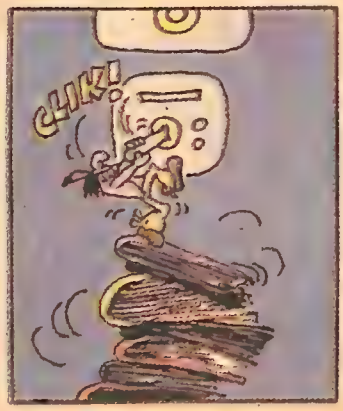
CLIK!

TUMP!
BOMP!
CRAK!

SSSHT!

BU KADAR GÜRÜLTÜ EDERSEN TÜM APARTMAN AYAĞA KALKAR. BU YÜZDEN EVDE SES ÇIKARAN HER ŞEYİ YOK ETMELİYİZ.
SES ÇIKARAN HER ŞEY Mİ?
ÖRNEĞİN ÇALAR SAAT.

EVET ÖNCE ONU YOK ETMELİYİZ.
ONU BULMAK ZOR DEĞİL.

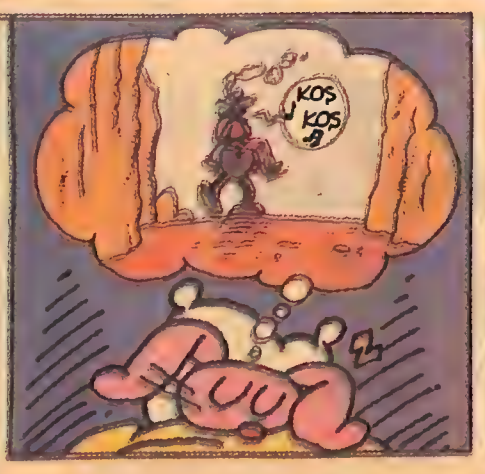
KOŞ KOŞ

CLIK CLAK
BULDUM BİLE!

YİHHU!
BU SAATTEN NASIL KURTULABİLİRİZ?
ONU BÜYÜK ÇUKURA ATALIM.
TIK TIK
UU

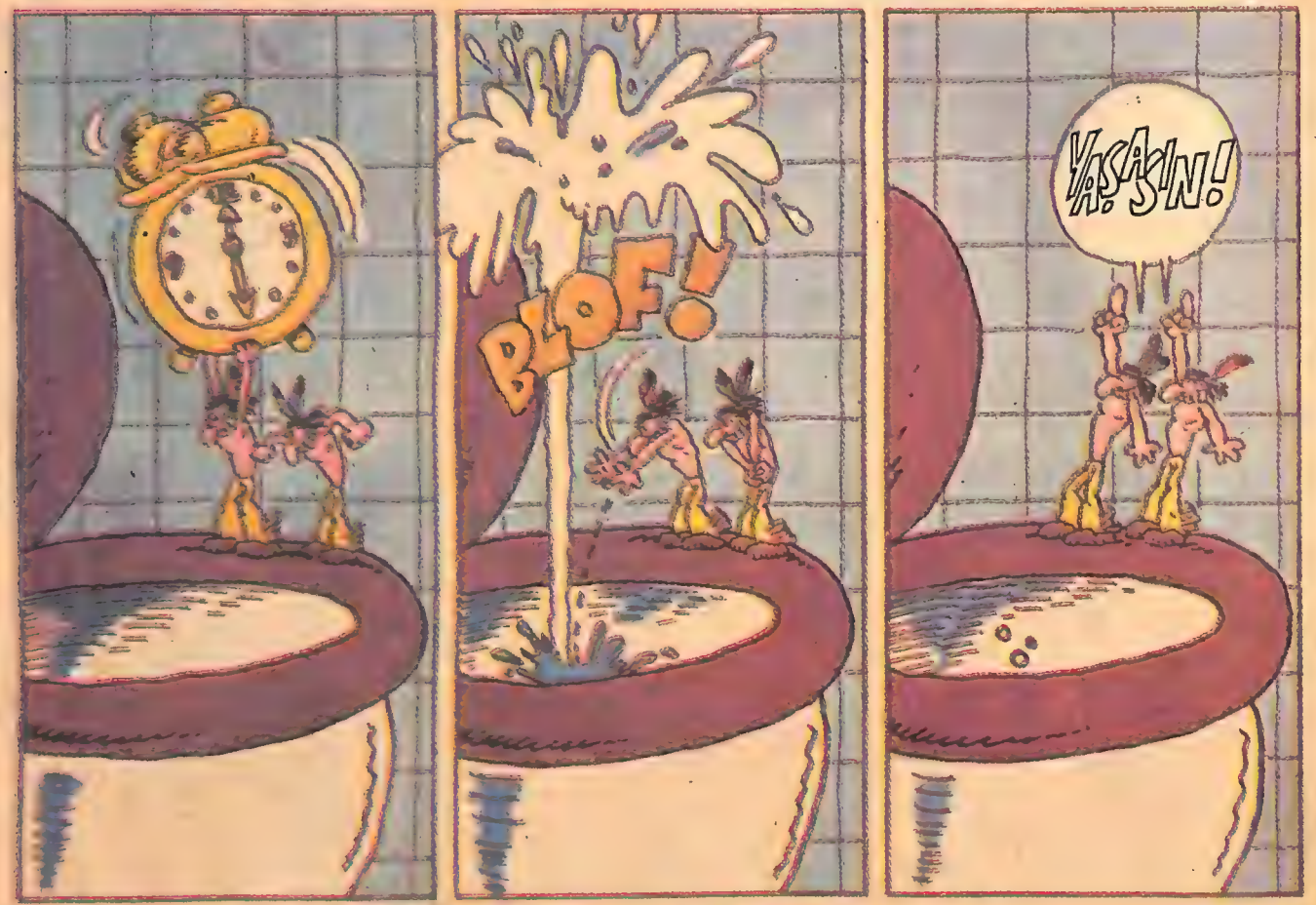
BLOF!
YAŞASIN!

HADİ ŞİMDİ GÖREV BAŞINA!
PUF!
5

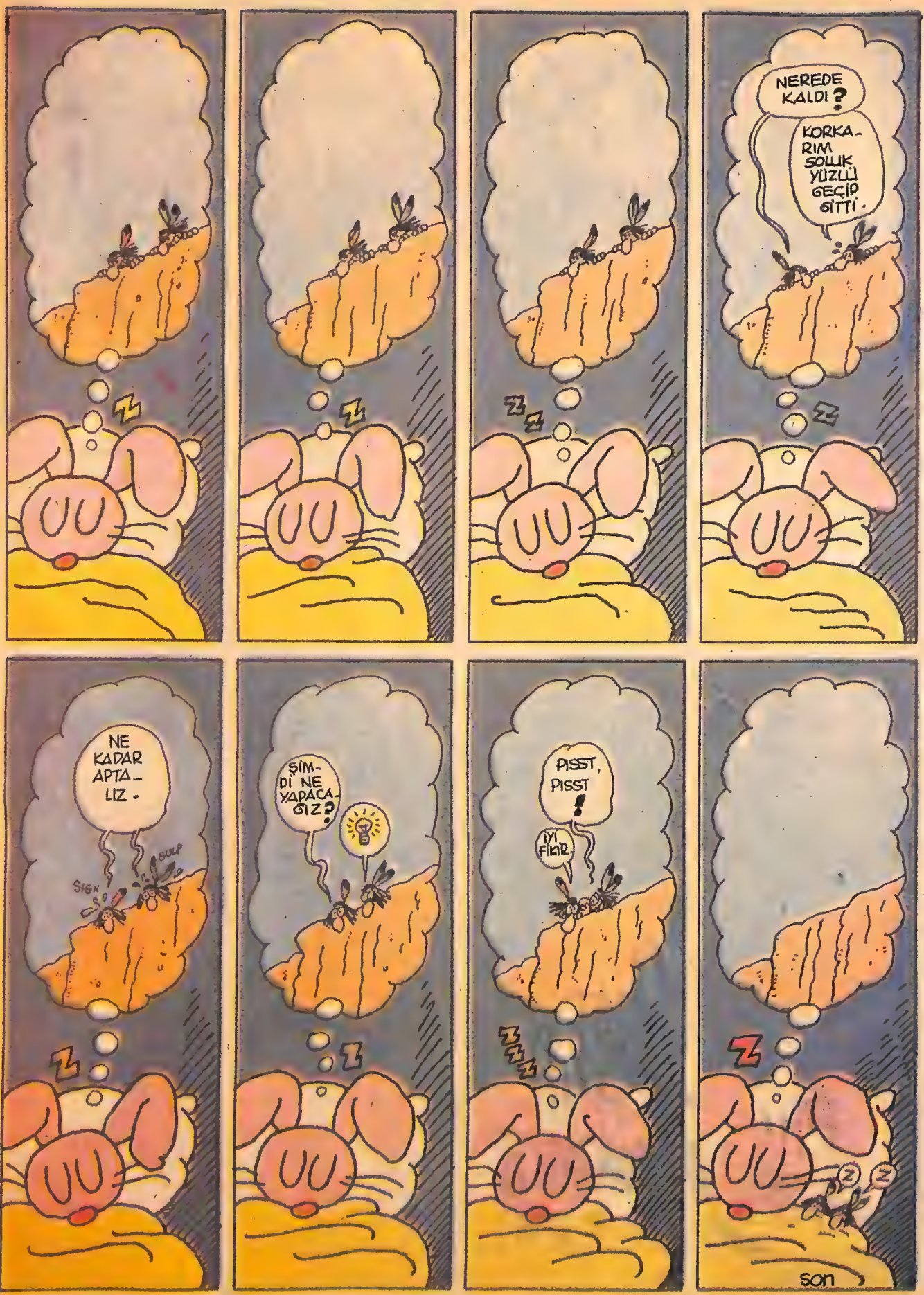
NEREDE KALDI?
KORKARIM SOLUK YÜZLÜ GEÇİP GİTTİ.
NE KADAR APTALIZ.
SIGH
GULP
ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?
PSST, PSST!
İYİ FİKİR.
son

BİLMECE BULMACA

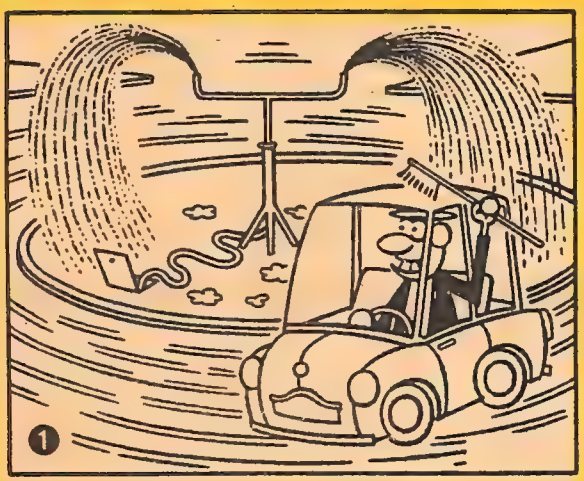

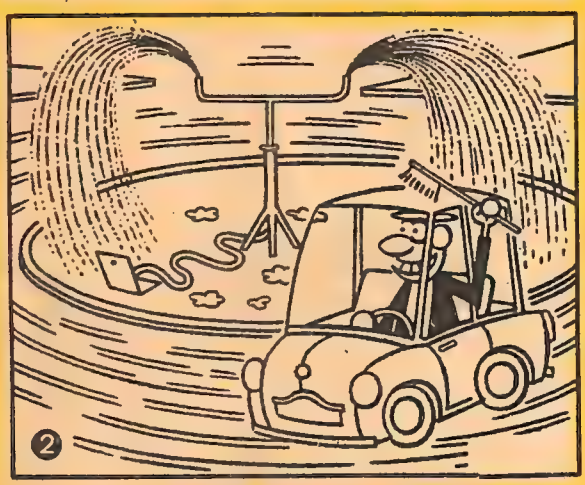

8 FARK

Yukarıdaki 2 resim arasındaki 8 farkı bulabilir misiniz?

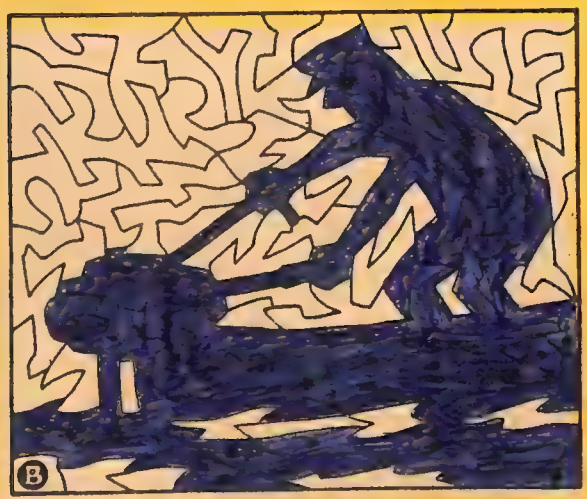

Noktalı yerleri boyayalım bakalım ne çıkacak?

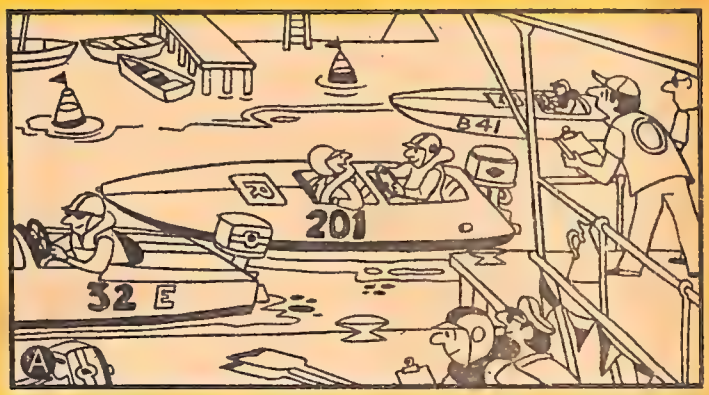

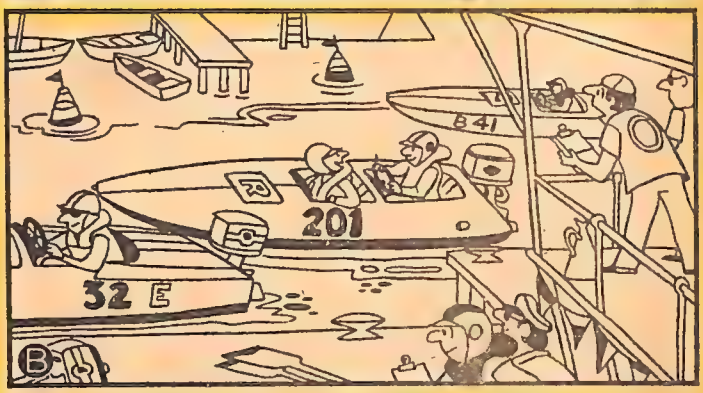

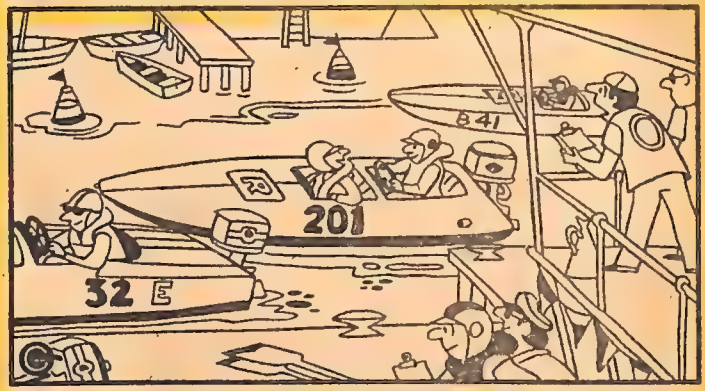

Yukarıdaki dört kare arasında çeşitli farklar var. Acaba onları bulabilir misiniz?

Sol üst köşede görülen kuş, sağ alt köşeye ulaşmak istiyor. Acaba ona yardım edebilir misiniz?

PARÇALAR

Yukarıdaki parçalardan acaba hangilerini kullanalım ki, resim tamamlansın?

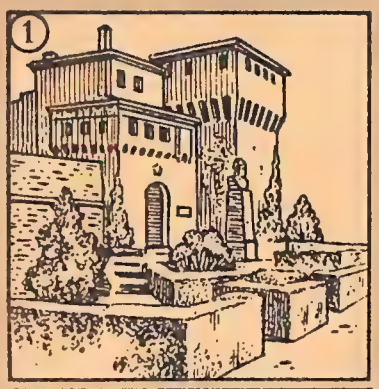

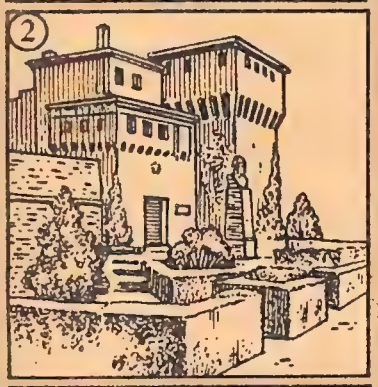

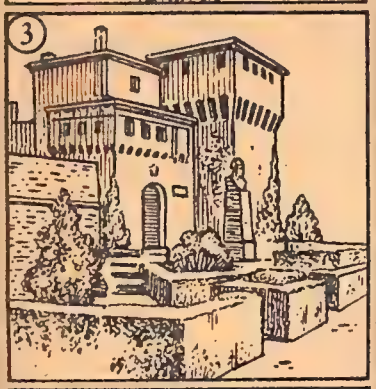

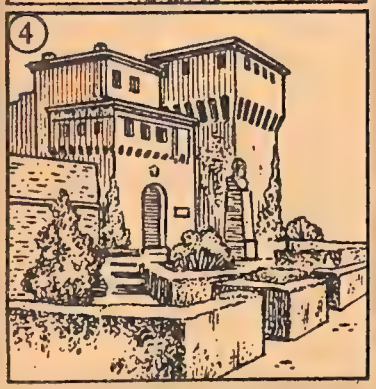

DÖRT KARE

Yukarıdaki dört kareden 2, 3 ve 4. karenin herbirinin 1. kareden ayrı ayrı 5 farklı noktası vardır. Bu farklı noktaları bulabilir misiniz

Yanıtlar gelecek sayıda

SOLDAN SAĞA: (1) Tekhücrelilerden bir hayvan- Temiz. (2), Arpa, buğday gibi ekinlerin, tanelerini taşıyan kılçıklı bölümü- Bir nota. (3), Parazit. (4), İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık- Üzerinde maden dövülen çelik düzeyli demir araç. (5), Bir bağlaç- Olağandan fazla gelişmiş. (6), Yumuşak çelikten yapılmış üzeri kalay kaplı ince saç. (7), Bir organımız- (Tersi) Patlıcangillerden, sebze ve baharat olarak kullanılan bir bitki ve genellikle acı olan ürünü. (8), Yanardağdan fışkıran madde- Terazi gözü.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1), Kalın, kaba giyecek- Akdeniz Bölgesi'nde bir ilimiz. (2), Çocuklara anlatılan olağanüstü olaylarla süslü öykü- Bir nota. (3), Anlamlı davranış, anlam yüklenilen şey. (4), Bir tür kısa ve geniş kılınç- Asker. (5), (Tersi) Beyaz- Bir hayvan adı. (6), Ebenin gözleri bağlanarak oynanan bir çocuk oyunu. (7), Kırmızı- (Tersi), Zihnin bir şey hakkında edindiği ya da kurduğu kavram, düşünce. (8), Doğu Anadolu Bölgesi'nde bir ilimiz- Doğumda yardımcı olan kadın.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

8 FARK: (1) Üstteki kuşun kuyruğu, (2) Alttaki kuşun ayakları, (3) Yaprak çatıya değiyor, (4) Testerenin kordonun bağlandığı yer, (5) Adamın omuzuna değen yaprak, (6) Adamın askısının bağlantı yeri, (7) Dizle el arasındaki uzaklık. (8) Kordonun ucunun düzlüğü.

DÖRT KARE 1-: 2. karede topun çizgileri. 3. karede vazonun ağzı. 4. karedeki küçük topun biri eksik.

DÖRT KARE- 2: 4. Karede dizdeki yama. 3. Karede ağacın kök ucu. (3-4) Adamın kemeri. (1-2) Tırmık altı dişli. (3-4) Tırmık beş dişli. (2) de sağ baştaki armutun yaprağı yok.

KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Akar- Lor. (2) Tarak- Ya. (3) Abadan. (4) Şam- Zap. (5) Kat- Hak. (6) Kelime. (7) Ot - Koyun. (8) Nar - Peki.

Yukarıdan aşağıya: (1) Ataş - Son. (2) Kabak- Ta. (3) Aramak. (4) Rad - Tek. (5) Kaz- Lop. (6) Nahiye. (7) Oy - Pamuk (8)

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerini, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ÖYLE BİR DÜNYA İSTİYORUM Kİ

Öyle bir dünya istiyorum ki,
İnsanları neşeyle dolsun,
Ağaçları bol olsun
Her yer mutluluklarla dolsun.

Öyle bir dünya istiyorum ki,
Kimse birbirini vurmasın,
Hiç kavga olmasın
Her yer neşeyle dolsun.

Öyle bir dünya istiyorum ki,
İnsanlar birbirini sevsin,
Hiç kimse birbirini üzmesin
Her yer iyi insanlarla dolsun

AYSEL ERLER

CANIM ANNEM

Benim canım annem
Benim güzel annem,
Sana ne yapsam,
Azdır güzel annem,
Melek annem,

O. güzel ellerin
Dert görmesin canım annem,
Melek annem
Yemedin yedirdin
Giymedin giydirdin
Lütfen şu çiçeği,
Kabul et canım annem

ZÜHAL GEMCİ

UFUKLAR

Ufuklara sorardık
Yağmur varmı arardık,
Sanki bir, radarız,
Denizleri tarardık.

Denizden karalara
Sorardık kıyılara,
Aileden ne haber var
Düşünürdük kara kara,

Biz her zaman
Yaşıyoruz deniz havası.
Var nasılsa tavası
Kızırtırız bir hamsi.

O koku yayılır denize
Herkes hayran bize
Gezeriz Ünye Rize,
Yoktur üstümüze.

SEZAİ OCAKTAN

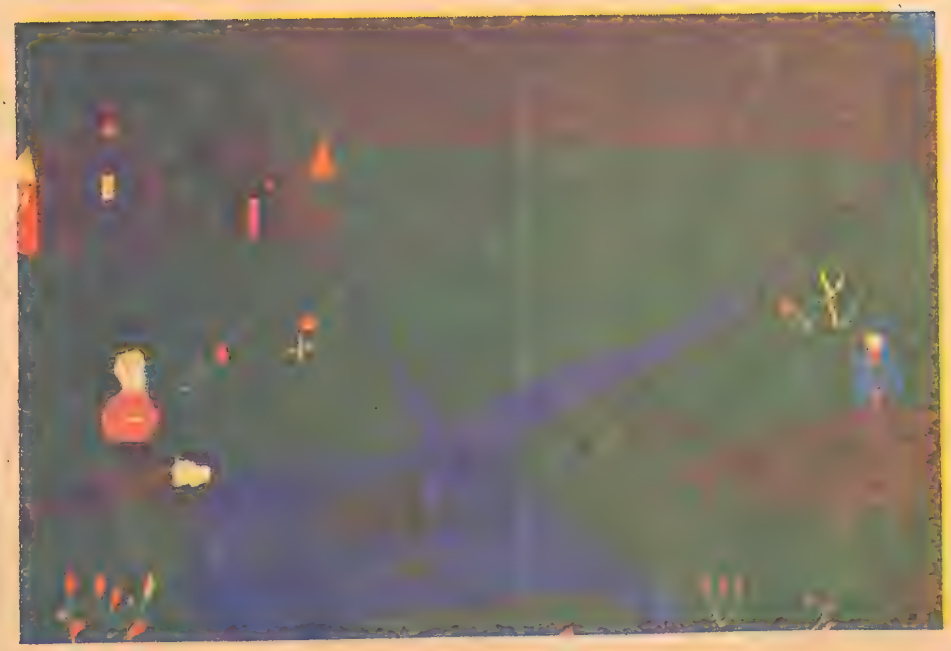

ULUS

Milletimden her kişi,
Sanki iyilik perisi,
Yalnız kendini düşünmeyen millet,
İyidir besbelli.
Hep başka insanları,
Öksüzleri, yoksulları,
Düşkünleri düşünen ulus.
İyidir besbelli,
İşte benim ulusumda bunlardanı
Yardımı esirgemez onlardan.

NURGÜN KESAL

LUNA PARK

Dönme dolabıyla,
Çarpışan arabalarıyla,
O komik aynalarıyla,
Ne güzeldir luna park.

Atlı karıncalara biner,
Küçüklü, büyüklü tüm çocuklar,
Yarışmalar düzenlenir.
Ne güzeldir luna park.

Piyangoyu kazanan,
Hakettiğini alır.
Çocuklar etrafta oynaşır.
Ne güzeldir luna park.

Korku tüneline girince
Korkudan tir tir titrerler, çocuklar,
Korkunç iskeletleriyle,
Ne güzeldir luna park

Dönme dolabı ise,
Koskocaman tekerlek,
Döner döner durmadan
Ne güzeldir luna park.

ŞELAY UZMAN

MEKTUP ARKADAŞI

BİR YIL DAHA GEÇTİ

Bir yıl daha geçti
Neşeyle, üzüntüyle
Bir yıl daha geçip gitti
Kuşlar gibi sessizce
Ağladık, üzüldük
Geçsin dedik bu günler
Bir yıl daha uçup gitti
Kuşlar gibi seszice

ŞULE HACIALİOĞLU

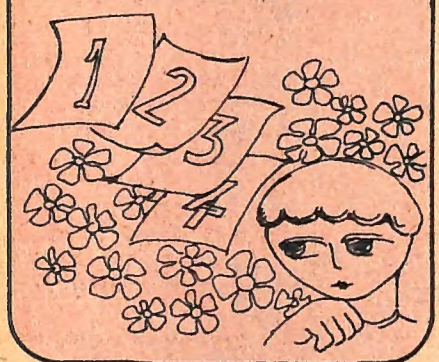

KÜÇÜK DOSTUMA

Doğum günün kutlu olsun,
En güzel günün neşeyle dolsun.
Üzünlü keder senden uzak olsun
Geleceğin binlerce ışığından
birisin sen küçük dostum.
Yaratacaksın yepyeni düşünceler
Uyanacak ta yeryüzen
Bilinmeyene dek
En yenisi dünyanın
Sen bir nesil yaratacaksın
İyi insanların bulunduğu
Sen küçük dostum.
Doğum günün kutlu olsun
En güzel günün neşeyle dolsun

FİRDES ADAK

ANADOLU

Sular akar, can verir,
Çiçeği açar zevk verir,
İnsanı iyidir aş verir,
Her tarafı altın Anadolumun.

Yılda iki verir mahsülü,
Papatyası lalesi sümbülü,
Yeterki unutma güzünü,
Her tarafı cennet Anadolumun.

Dağı, taşı, ovası,
Şehri, köyü, kasabası,
İklimi de bunun cabası,
Her tarafı cennet Anadolumun.

ERCAN DİNÇEL

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

● **ZEHRA KUBAT: 14 yaşındayım, Ortaokul öğrencisiyim. Pul, kuru çiçek ve yaprak biriktirir, müzik dinlerim. Ayrıca kırlarda gezmeyi de severim. Yazarsanız sevinirim. Adres: Dikmen İlker Mah. İlkokul ilerisi No: 691 Dikmen/ANKARA**

● **ŞEBNEM GÜNDEM: Özel zevklerim; Yüzmek, bisiklete binmek, flüt çalmak, voleybol oynamaktır. Ayrıca pul ve kart koleksiyonu yaparım. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Mah. 1037 Sok. A Blok P.K. 4 MERSİN**

● **SİBEL KURGUN: Ben 13 yaşında orta II'ye giden bir kızım. Spor yapmayı, patene binmeyi, bisiklete binmeyi çok severim. Arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Ömür Sok. Başar Apt. 18/20 ANKARA**

● **ALİ TURGUT: Yaşım 14. Boş zamanlarımda spor yaparım, pul biriktiririm, roman okurum. Yazışmak istiyorum. Adres: Kaletepe Mah. Cengiz Topel Cad. No: 72 KIRIKKALE**

● **GÖKHAN YILDIRIM: 11 yaşındayım. Kitap okumayı, bisiklete binmeyi, müzik dinlemeyi severim. Yüzmekten hoşlanırım. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: 2. Dedeefendi Sokak Nur Apt. No: 39/8 Kurtuluş/ANKARA**

● **ZEKERİYA BATUK: Yaşım 9. İlkokul 3. sınıfta okuyorum. Boş zamanlarımda pul biriktiririm, spor yaparım, resim yaparım, kitap okurum. Mektuplaşmak istiyorum. Adres: Çanakkale Cad. Niğde Sokak No: 21 Daire: 3 Kartal-İSTANBUL**

● **GÜROL ORAL: Yaşım 15, pul ve kart biriktiriyorum. Müzik dinlemesini çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Hürriyet Cad. No: 122/C KARABÜK**

● **ASLIHAN CENNET: 12 yaşındayım. Kartpostal ve pul koleksiyonu yapıyorum. Galatasaraylıyım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Dr. Esat Işık Cad. Kale Apt. No: 19 Daire: 9 İSTANBUL**

● **KENAN SAĞDIÇ: Yaşım 14. Ortaokul 2. sınıf öğrencisiyim. Resim ve sporla ilgilenirim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Ayazpaşa Emektar Sok. No: 9 Daire 5 Taksim - İSTANBUL.**

● **AHMET SOMUNCU: 14 Yaşındayım. Pul biriktirir, melodika ve bağlama çalarım. Ayrıca müzik dinlemeyi, spor yapmayı, gezintiyi severim. İsteyen arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Akgün Mah. 10. Cad. No: 1/A KAYSERİ.**

● **RECEP ÖZMEN: Yaşım 15. Özel zevklerim: Bisiklete binmek, taksi sürmek, futbol oynamak ve müzik dinlemek. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: Recep Özmen. Cumhuriyet Mah. Yaşar Sok. No: 50 Nizip - G. ANTEP.**

● **NECİP ALPAY: 15 yaşındayım. Özel meraklarım, pul biriktirmek ve yabancı para koleksiyonu yapmaktır. Ayrıca seyahat etmeyi de severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Şahin Bey Mah. Lise Cad No: 16 Nizip - G. ANTEP.**

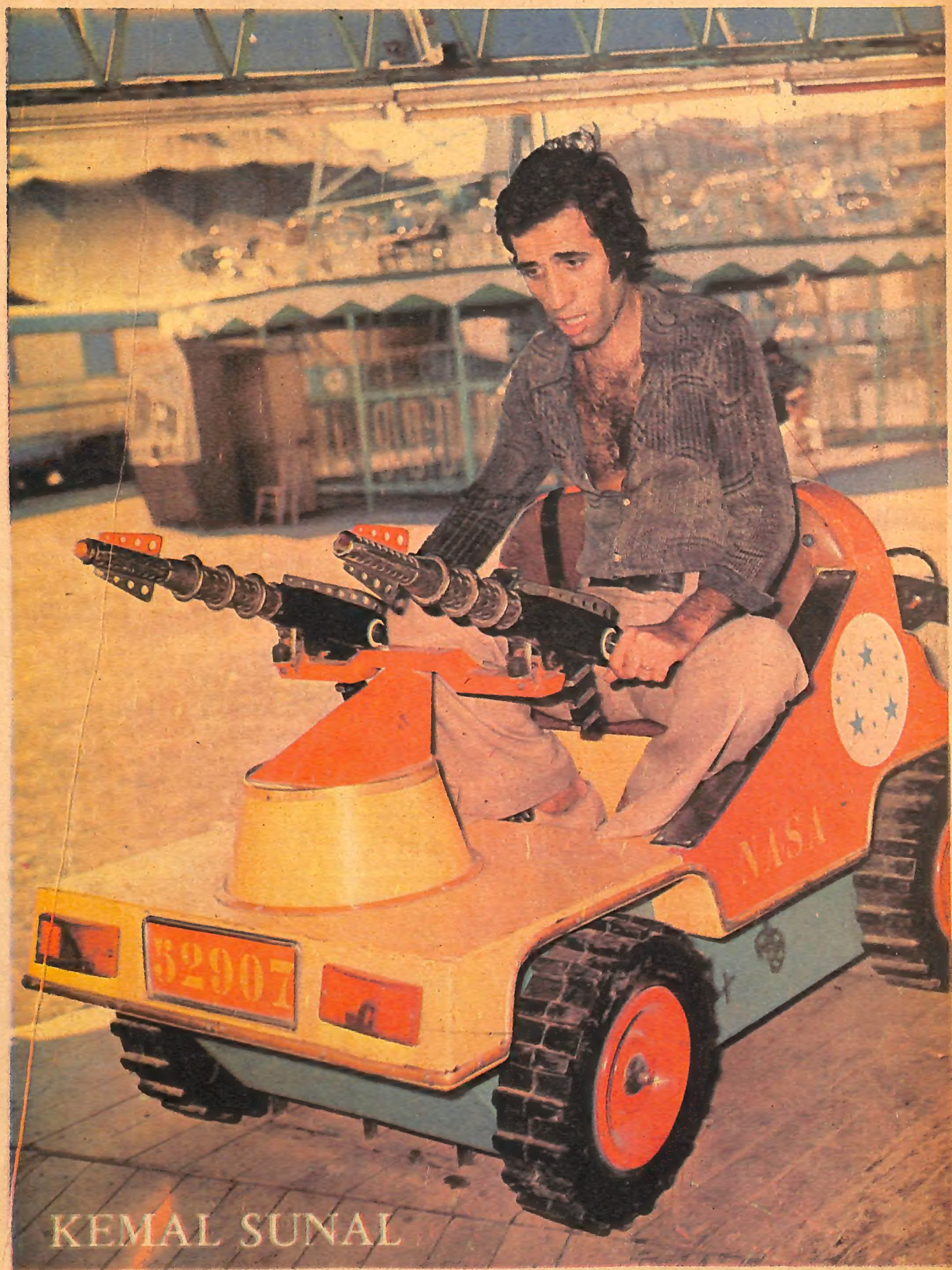

KEMAL SUNAL

UFAKLIK

ERCAN AKYOL

Anneler, babalar, ablalar, ağabeyler, kardeşler, nineler, dedeler, halalar, dayılar, yengeler, amcalar, teyzeler, enişteler

38 banka arasından Pamukbank'ı seçiyorlar. Bilin bakalım niçin?

Siz nasıl Pamukbank Çocuk Sineması, Pamukçocuk Kulübü, Pamukçocuk Dergisi ve 5 çeşit kumbaraları için Pamukbank'ı seçiyorsanız...

Büyükleriniz de, daha kârlı, daha üstün olanaklar sunduğu için Pamukbank'ı seçiyorlar.

Aslında "nedeni" aynı!

Büyük küçük herkes "kazandıran"ı seçiyor... "İyi"yi seçiyor.

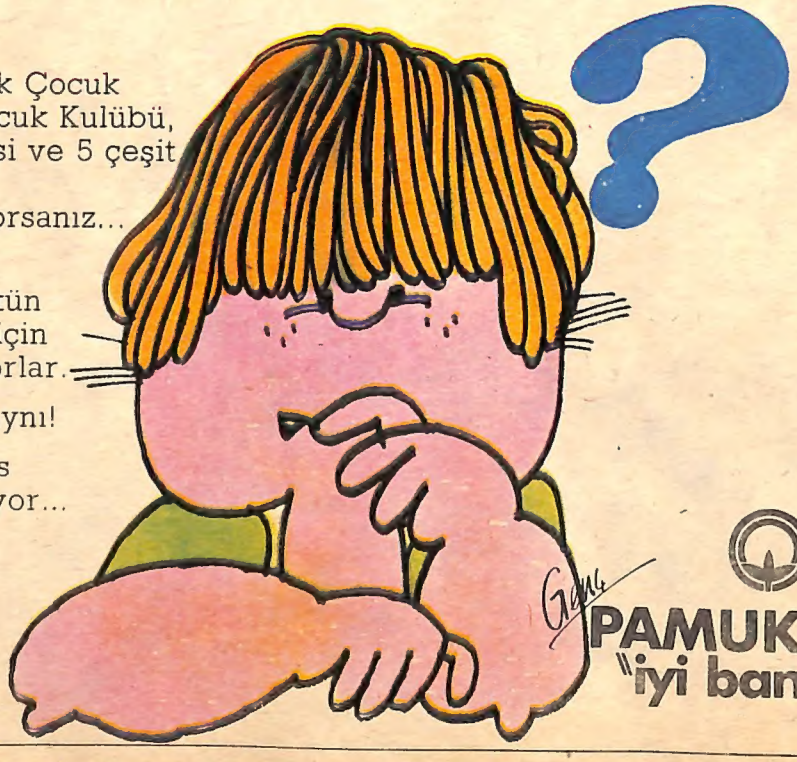

PAMUKBANK
"iyi bankadır"